

Ave Maria

Nabožni list za Slovence v Ameriki

Letnik
39

October
1947

AVE MARIA

October, 1947

Lemont, Illinois

Letnik 39

Izdajajo

Slovenski frančiškani

v Ameriki

AVE MARIA

P. O. B. 608

Lemont, Illinois

Naročnina:

\$2.50 letno.

Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

P. MARTIN STEPANIČ, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

P. CIRIL ŠIRCELJ, o.f.m.

Printed by

SERVICE PRINTERS

204-206 Canal Street

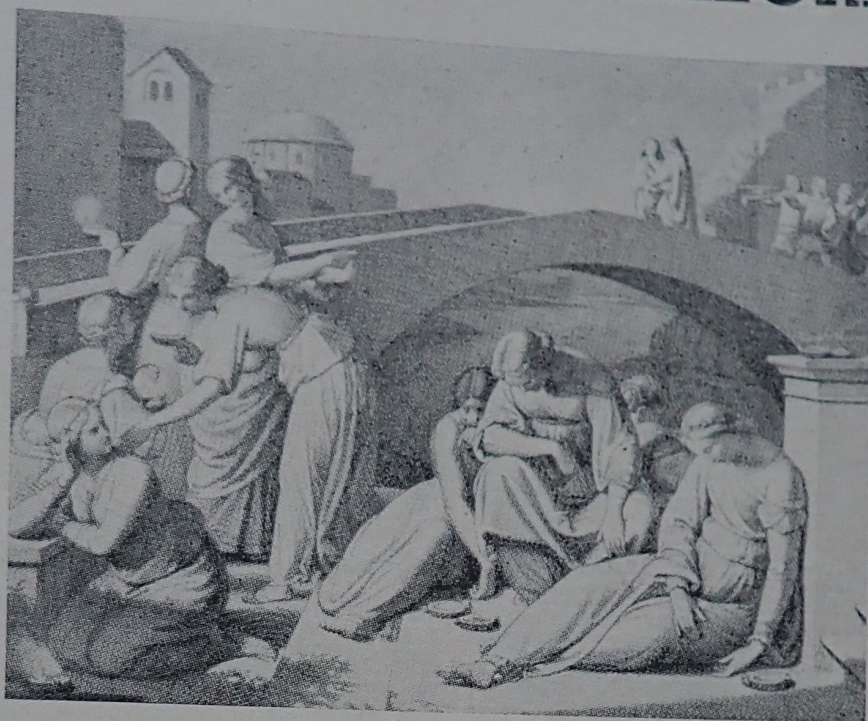
Lemont, Ill.

VSEBINA

Evangeljski prizori	1
Marijini prazniki. — Priredil p. Alojzij, o.f.m.	3
Rožni venec (Konec)	4
Lilija iz raja. — K.	7
Jesenska pesem. — R. Vodeb	8
Jesensko jutro. — Valiant	9
Pot k Bogu	12
Očetu Frančišku ob smrti. — Fr. Bazilij, o.f.m.	14
Križem kraljestva križa. — P. Martin, o.f.m.	18
S križem in sidrom	20
Spovedna molčečnost. — Ivan Blažič	24
Lemontski odmevi. — Samostanski firbec	26
Kramljanje na zapečku	29
Bog plačaj, dobrotniki	32

Published monthly, except October when published semi-monthly, by the Slovene Franciscan Fathers, P. O. B. 608, Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross. Subscription prices: U. S. A. \$2.50 per year. Subscriptions are payable in advance. Entered as a second-class matter at the Post Office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

EVANGELJSKI PRIZORI

V velikem tednu, par dni pred svojo smrtjo, je Jezus s svojimi učenci sedel na Oljski gore in jim v pretresljivih slikah opisoval, kakšna usoda čaka Jeruzalem in tempel. Potem jim je narisal strašne prizore, ko se ob njegovem zopetnem prihodu na zemljo zvrši vesoljna sodba. K temu je dodal razne opomine k čuječnosti, naj bodo verniki vedno pripravljene na sodbo. V ta namen je torej povedal tudi priliko o desetih devicah, ki jih kaže gornja slika.

Prilika o desetih devicah je vzeta iz ženitovanjskih običajev judovskega ljudstva. Ženin prihaja iz nevesto v slovesnem sprevodu, spremljan od svojih sorodnikov in nevestnih družic na svoj dom. Ti sprevodi so se navadno vršili zvečer in gostija, ki so jo nato imeli na ženinovem domu, je trajala dolgo v noč, včasih celo po več dni.

Iz domače vasi gredo mlademu paru mlada dekleta ali device naproti. V znamenje slovesnosti, pa tudi zavoljo teme, nosijo s seboj majhne svetiljke. Ker držijo te svetiljke le malo olja, je treba imeti s seboj posodice z oljem.

V priliki, ki jo pove Kristus, je devicam treba čakati precej časa za ženitovanjski sprevod. Med čakanjem pa zadremljejo. Naenkrat pa se zbudijo, ko se začuje prihod svatov. Tu jih opazi pet, namreč nespametnih devic, da niso vzele olja s seboj. Hočejo si ga vzeti od svojih tovarišic, namreč od pet modrih devic, toda te ga ne dajo, ker bi potem vsem zmanjkalo, in jih zato pošljejo k prodajavcem. Ko so nespametne device pri prodajavcih, pride ženin z nevesto in se vrata zapro; nespametne device pa ne morejo notri.

V priliki je ženin Kristus. Nihče ne ve, kdaj pride in ga pokliče iz tega sveta. Če hoče imeti deleža pri nebeški ženitnini, mora biti pripravljen; ne sme mu manjkati luči posvečujoče milosti božje, ki se ohrani z dobrimi deli in z zakramenti. Kdor ni pripravljen, ne sme ž njim. "Čujte torej, ker ne veste ne dneva, ne ure," opominja Kristus.

Devica Mati, Sinu hči, prelepa,
ponižna in visoka nad stvari Ti,
zamisel večja božjega Ti sklepa!

Ah, Ti si, ki v lepoti čudoviti
tak sij človeški si naravi dala,
da Stvarnik ni zavrnil stvar nje biti.

— Pesnik Dante

MARIJINI
PRAZNIKI

Praznik Marijinega Materinstva

(11. oktobra)

MED krivoverci prvih krščanskih stoletij je bil tudi carigrajski škof Nestorij. Učil je, da Jezus Kristus ni imel le dveh narav, ampak tudi dve osebi, božjo in človeško; njegova človeška narava je imela svojo lastno, človeško osebnost. Večna Beseda je v človeku Kristusu le prebivala, ni pa privzela njegove človeške narave k svoji božji naravi v svojo božjo osebnost. Devica Marija je torej le mati človeka Kristusa, ne pa v pravem pomenu božja mati.

Ko so se Nestorijeve krivoverske trditve razvedele, se jim je verno ljudstvo ustavilo. Škofje so se dvignili ter poudarjali in dokazovali, da ima Jezus le eno osebnost — božjo, in da je torej Marija resnično božja mati, ker je tisti, ki je bil po človeški naravi iz nje rojen, pravi božji Sin. Na vesoljnem cerkvenem zboru v Efezu so torej sklenili: "Če kdo ne prizna, da je Emanuel (Jezus Kristus) zares Bog in da je zato Devica postala Bogorodica — rodila je namreč po človeški naravi učlovečeno božjo Besedo — bodi izobčen!"

Leta 1931 je katoliški svet obhajal 1500 letnico efeškega cerkvenega zbora. Papez Pij XI. je določil, da se naj vsako leto na današnji dan obhaja poseben praznik Marijinega materinstva. Spominja naj nas na ljubečo skrb, ki jo ima Marija za nas, saj je tudi naša Mati. Krščansko materinstvo, krščansko družinsko življenje in krščansko vzgojno delo naj ob misli na Božjo Mater do-

biva vsako leto svojo zasluženo čast in novo priznanje.

Zares, Marija je v pravem pomenu besede božja Mati. Če bi ne bila, gorje nam, ker bi ne bili odrešeni. Ako namreč Jezusova človeška narava, v kateri je trpel in umrl, ni bila sprejeta v božjo osebnost večne Besede, potem je njeno trpljenje imelo le človeško vrednost in nikakor ni moglo dati zadostnega zadoščenja neskončnemu božjemu veličanstvu. Vera v Marijino božje materinstvo je torej kratkomalo vera v naše odrešenje.

Marijino božje materinstvo je bilo vzrok in podlaga za vse izredne milosti, darove in odlike, ki jih je prejela od Boga. Ker je bila določena za mater božjega Sina, je bila spočeta brez madeža izvirnega greha. Spodobilo se je, da je bilo Jezusovo rojstvo deviško. Primerno je bilo, da je bila Marija kot božja mati brez vsakega greha in grešnega nagnjenja ter najbolj ozaljšana z milostmi in krepostmi. Telo, ki je rodilo Boga, pač ni smelo trohneti v zemlji, marveč ga je Bog vzel v nebo. Kar je troedini Bog Mariji dal in storil, ji je dal in storil zato, ker jo je odločil za mater večni Besedi.

Marija je pa kot božja mati postala tudi naša mati. Telesna mati more otroku dati le telesno naravno življenje. Marija nam je pa po svojem Sinu dala nadnaravno življenje. Ko je nas Jezus sprejel za svoje brate in sestre nas je

tudi Marija, njegova mati sprejela za svoje sinove in hčere. Po materinsko nas ljubi, po materinsko skrbi za nas. Marija je zares "življenje, sladkost in upanje naše."

S praznikom Marijinega materinstva je pa hotel papež Pij XI. tudi opozoriti na vzvišenost, odgovornost in za služnost materinskega, roditeljskega staniu. Otrok ni le otrok staršev, temveč postane pri krstu tudi božji otrok, Jezusov brat ali sestra, zato tudi Marijin sin, Marijina hči. Z vzgojo mu morata roditelja utrjevati in množiti nadnaravno življenje milosti in kreposti, ki ga je prejel od Jezusa, sina Marijinega. Ako mu ga ne utrjujeta, nista sodelavca Jezusa in njegove Matere.

Vsi vzgojitelji bi morali nadaljevati in dopolnjevati to prevažno delo staršev. Praznik Marijinega materinstva daje torej priznanje in čast vsemu krščanskemu vzgojnemu delu in trdo izprašuje vest vsaki vzgojni osebi, ki na mlado dušo ne vpliva v smislu Jezusa in njegove matere.

Kako svete, globoke in zveličavne misli nam torej nudi in budi današnji praznik. Hvaležno obudimo danes vero v resnico Marijinega Materinstva!

Priredil p. Alojzij, o.f.m.

HOJA ZA KRISTUSOM

Spominjaj se pregovora: Da se oko ne nasiti z gledanjem in uho ne napolni s poslušanjem.

Skrbi torej, da odtrgaš svoje srce od ljubezni do minljivih reči in ga obračaš k nevidnim; zakaj kdor se vda svoji poželjivosti, si vest skruni in izgubi milost božjo.

ROŽNI VENEC

(Kakor ga molil slovenski begunec
dr. Ludovik Puš
v ječi v Celovcu novembra 1946.)

(Konec)

ČASTITLJIVI DEL.

Prošnje

V preskušnjah težkih zemskega življenja

Lovi se človek rad za šibke bilke
Tega sveta tolažbe. In številke
Dobrin pozemskih vodijo mišljenja

Mu pota. — Vodi nam iz dna trpljenja
O Bog, vse naše **misli**, da svetilke
Modrosti tvoje bodo. In znanilke
Besede naše tvojega vstajenja

In kraljevanja! Daj, da vedno vdano
Ti služimo in da ti neprestano
V **dejanju** pričamo, kako učenci

Zapovedi smo tvojih. Naj skesano
Srce od zemlje ločimo, ga zbrano
Povzdignemo do tebe vsi Slovenci.

I.

So s kamnom težkim zaslonili vrata
In stražo so postavili pred grob. —
A ko bila je zasijala zora zlata
Dne tretjega, gre mali, plahi trop
Žena pobožnih tjakaj, kjer se trata
Pres steno skalno neha. — Tam pokop
So v petek bili tužni izvršili
In Krista križanega grob so skop
Bli s težko skalo varno zaslonili.
Z življenjem smrt se v silen je sukob
Spustila čudovit. Glej, žarki mili
Nedeljske zarje so vse na okrog

Da Kralj je mrtvi — zemlji oznanili —
Zavladal živ, mogočen svetu spet.
Povej, Marija, kaj si ob gomili
Tam videla? "Grob Krista, ki je svet
Odrešil zmagoslavno. Žarki lili
Na vstalega Gospoda prazno sled.
Tam videla sem Zmagovalca slavo
In priče angelske; tam na pogled
Je vse bilo, kakor je sveto glavo
In truplo mrtvo krilo. On pa pred
Učenci svojimi je šel v planjavo
Tja galilejsko. Vstal zares je spet!"

Zveličar naš! Iz groba vstal si v spravo,
Premagal zmagoslavno greh in smrt:
Glej narod moj, kako ga kot za stavo
Pobijajo, uklepajo, da ves že strt
Leži na tleh. S postav brezbož objavo
Morijo cvetje mladih duš, da vrt
Slovenski se spremenil je v puščavo.

Naj petka velkga se krvavi prt
Narodu mojemu u haljo belo
Vstajenja spremeni! Pogled uprt
V zapoved tvojo, naj domovje celo
Življenje novo zaživi veselo!

II.

Z učenci svojimi Gospod na goro
Odide. Žalost zvestih src krdelo
Prevzema. On obljubi, da bo skoro
Duha poslal, ki bo vodnik za delo
In tolažnik v bridkosti. Za pokoro
Človeštvu grešnemu ne bo uspelo,
Da bi dobilo milost zveličavno
Drugače, kakor da za grešnost celo
Skesano se spove, potem pa spravno
Odvezo prejme. Prav zato je zrelo
Sadovje naukov svojih zvezal v javno,
Na skalo Petrovo zgrajeno smelo
Ustavo Cerkve. — In tako, ko javno
Je delo štirideseti dan končano
Bilo, se dvignil z vso je nadnaravno

Močjo v nebesa. Tam sedaj je zbrano
Vesoljstvo Sina in Duha, ki davno
Od vekomaj z Očetom je ubrano
V božanstvo eno. Tam sedaj na desni
Očetovi sedi, Gospod, in dano
Ti vladati svetovje je. — Iz tesni,
V katero je zašlo človeštvo sklano,
Ga reši, milost svojo daj, da zresni
Se, da vladarstva tvojega skesano
Prizna vesoljno moč. — Nam pa, ki v
pesni

Slavilci Cerkve tvoje čemo biti,
Dodeli videti kako slovesni
So Cerkve močne dnovi! Kak razbiti
Stebri gospodstva so hudobe. Kresni
Naj mladi dnovi pridejo, izmiti
Hudobstva kletega in vsi prepolni
Ljubezni božje — kot Marija v kiti
Prikazni obljubila je. Prekolni,
Mogočni Kralj, oblast hudiča! Hiti
V pomoč, obljubo Materno izpolni!

III.

Zvesto izpolnil je Gospod obljubo,
Ki jo učencem pri odhodu dal,
Ko zbranim z Materjo njegovo ljubo
Duha je Svetega dari poslal.
Ognjene, glej, jezike vseh, ki tubo
Prečudno slišali so vetra. Bal

HOJA ZA MARIJO

**Moj otrok, o posnemaj svojo Mater, ako
želiš ljubiti in častiti!**

**Kakor se utrinjajo sončni žarki v kri-
stalu, tako prešinjajo prelepe čednosti mo-
jega Sina mene, Mater njegovo.**

**Poslušaj moj glas in ne odstopi od za-
povedi svoje Matere.**

**Potlej bo tvoje srce polno tolažbe, tvoja
duša polna veselja zavoljo bogastva mojih
prežlahtnih čednosti, in jaz ti bom potem
zvesta Mati.**

Le hodi za mano! Le posnemaj me!

Več ni se nihče. Čuj, kako jezike
 Apostoli golčijo vse! Propal
 Je ljut odpor pismarjev. In sadike
 Blagvesti Kristove, ki je dodal
 Duha modrost je, zrasle so velike.
 Za to je Jezus bridko smrt prestal.
 Kako poznaj spreminjale se slike
 Rasti so bujne Cerkve božje res!
 Nekdaj z močjo besede in odlike
 Je rasel kvas Duha. A včasih brez
 Krvi mučenske vstaljene malike
 Podreti moči ni bilo počez. —
 Kako je tudi dnes vzplamtel bohotno
 Sovraštva zoper Krista vero kres!
 Krvi mučencev tekli že strahotno
 Veliki so potoki. In z nebes
 Dokler oko Očetovo dobrotno
 Se ne ozre na zemljo, in z očes
 Človeštva ne oblije luč, abotno
 Napolni mož vodilnih trdo vest,
 Še kri bo tekla . . . — Da obličje zmo-
 tno

Zemlje se spremeni, in da se mest
 Kakor vasi pohlepje vse pohotno
 Vmiri: Duha nam pošlji blagovest,
 In vse nas s pravo pametjo prerodi,
 Ter narodom pokaži pravih cest
 Smeri. Potem bo tudi pot k svobodi
 Narodu mojemu odprta. Pest
 Se razklenila v biserni posodi
 Ljubezni, v bratski bo objem povsodi.

IV.

Zdaj, Mati moja, pesem tvoja poje
 Časti se, slave in vsega veličja:
 Tvoj Sin te je do jasnega obličja
 Očetnega povzdignili. Srce moje
 Bi zemlje rado zbralo lepotičja,
 Ti poklonilo ga. In grla ptičja
 Bi s svojo pesmijo združilo v tvoje
 Proslave melodijo. Za Gospo je
 Kot ti si, vse premalo še odličja,
 Premalo cvetja, ki ga na zemljo je

Dobrota božja nam natresla. Prelepo je
 Obličje v nebes Vzete, da bi ničja
 Srca se mojega ne skrila, ki slabo je . . .

Kako zaslužena je čast in slava,
 Ki tebi po vsej zemlji se razlega!
 Odkar te Bog je zbral za mater Njega,
 Ki svet odrešit je prišel, da zdrava
 Človeška duša bo — do hipa tega,
 Ko je Trpeči nagnil glavo — vsega
 Gorja sta polna ti bila srce in glava.

Kako molitev dnevna naša prava
 Je venca rožnega! Ko v plohi zlega
 Te prosimo, naj naša se pojava
 Trpljenju vda — in vsa svetna priprava
 Duhovni se tolažbi vmakne, ki presega
 Sladkosti vse, kar nudi jih narava.

Ko si na svetu bla sladko zaspala,
 S telesom angeli so nesli te v nebesa.
 Kraljica moja, preden od čudesa
 Molitve tvoje ločim se, in hvala
 Poslednja v srcu izzveni: nečesa
 Posebej prosim te: Naj bi golesa
 Trpljenja nje ne strla, ki izbrala
 Ljubezen moja je za ženo; in ki stala
 Zvesto ob strani mi je. Zdaj pretresa
 Jo bol, kot bi bila pod križem. Skala
 Naj boli in skrbi, ki jo prestala,
 Se odvali. Naj vsa boleost slovesa
 V radost se spremeni, ki bo ostala!

V.

V nebesih kronana zemlje Kraljica!
 Prejela si, ker si sveta Rešnica
 Odliko, kakor bila podeljena
 Nikomur ni. Svetnih žena nobena
 Primerjati ne more svojga lica
 Z lepoto tvojo; in nikdar devica
 Na zemlji najčistejša niti ena
 Čistosti tvoje ni dosegla, ki je cena
 Bila zadosti draga, da desnica
 Očetna jo sprejela, in Rodnica

Postala Sinu si Njega. Zvršena
Bila je žrtev z vekov odobrena.

Sedaj sprejela si iz roka Očeta
Nebeško krono, s kakršno odeta
Nobena stvar, na zemlji tej rojena,
Bila ni in ne bo nikoli. Žena,
Odeta s soncem in na luni peta
Je kači glavo strla njena sveta.
Kraljica kronana, glej, kak ognjena
Je prošnja moja: da zdrobljena
Bo glava kači, ki stražno opleta
Zemljo nam. Burja se brezboštva kleta
Ustavi pred ikono tvojo. Njena
Svetlost prižgi luč verskega plamena.

In na Slovenskem, kjer glasno je peta
Na Brezjah, Gori ptujski čast ti vneta,
Na Sveti gori tudi — kjer Gorica
V domovje naše zre — si Pomočnica;
Češčena si na Zaplazu, kjer leta
Divjal je bratski boj; in Gospa sveta,
Kjer si nekdanj slovenskih bla Srednica
Prošnja, — in nam beguncem Besed-
nica

V usode grenke dnovih si: Odvzeta
Naj narodu veriga bo, ki speta
Je z njo njega svoboda. Naj Resnica
Zavlada! Ti postani nam Kraljica!
Amen.

LILIJAJA IZ RAJA

16. "Stopil bom pred oltar božji . . ."

"Introibo ad altare Dei. — Stopil
bom pred oltar božji," začinja mašnik
sveto mašo, to nekrvavo nadaljevanje
krvave večne daritve na Golgoti na
veliki petek. Kako pomenljivo! Kako
pravilno!

*

Grozoviti sprevod od Pilatove palače
na veliki petek je slednič prispel do
Golgoti, male zbočnine zunaj Jeruza-
lemskega obzidja. S krvjo zalitimi in z
platom in pljunki umazanimi očmi po-
gleda božji Obsojenec proti nji. V
strašni grozi zatrepeta njegova človeška
narava pred njo. Križ se bo na nji dvig-
nil ž Njim, pribitim na križ, in potem
tri strašne ure smrtnega boja, — sled-

njič strašna smrt. Omahujoči korak mu
zastane. Noga noče več naprej. Vse
se v Njem upira. Lahko se še reši, saj
je Bog Sin. Tolikrat so ga že hoteli
vničiti, pa ga niso mogli. "Ali misliš,
da ne bi mogel prositi svojega nebeške-
ga Očeta in bi mi poslal več ko dva-
najst legij angelov?" je zavrnil obram-
bo apostolov na Oljski gori. Toda —
ne! Volja nebeškega Očeta je tako, za
odrešenje človeško gre. Preko Golgo-
te, preko križa gleda njegova večna lju-
bezen — padlega človeka v strašni
sužnosti Satanovi, — gleda tebe, gleda
mene — pa vzstraja, ljubi in zmaguje.
Naprej! Na Golgoti! Na Križ! V žrtev!
"Stopil bom pred oltar božji", zamoli
božje presveto Srce v neskončnem
usmiljenju z menoj, s teboj, z ubogim
človekom, in smrtno utrujena noga se
počasi zopet dvigne in — gre naprej:

najsvetejša krvava daritev nove zaveze se je začela.

*

“Stopil bom pred oltar božji” na Golgoti. Na Golgoti? Da, na Golgoti, — na “Mrtvaški glavi”, “človeški lobanji”, to namreč pomenja Golgota po našem. To ime ima ne samo zato, ker ima obliko človeške lobanje in je ljudstvo zato tako imenuje, ne, Golgota pomenja več.

Tu pod to goro je votlina in v nji je pokopana po ustnem izročilu — lobanja Adamova. Zato v prvi vrsti se imenuje “Mrtvaška glava”, “Lobanja”, Golgota. Tu je grob prvega človeka Adama, krivca vsega zla na svetu in tudi strašnih dogodkov tega velikega petka, krivca te križeve poti Boga Sina, strašne igre, ki se bo sedajle odigrala na Golgoti — nad njegovim grobom, nad njegovo mrtvaško glavo, Golgato.

Zato pa, ne Jezus iz Nazareta, sin Marijin, Bog Sin je prav kar stal pred sodnim stolom Pilatovim, ne On je bil, ki je bil sojen in obsojen, — temveč Adam, padli človek. Bog Sin je samo

sprejel njegov zločin nase in ga nesel pred Pilatovo sodišče, pred sodišče vsega sveta, pred sodišče nebes in zemlje. Ne Jezus naj plača na Golgoti s svojo smrtjo na križu za kak svoj zločin, ker nobenega storil ni. Njegov sodnik Pilat je pred vsem mestom Jeruzalemom in tako pred celim stvarstvom, pred celim človeškim rodom, pred nebom in zemljo, glasno in jasno izpričal: “Glejte, jaz ne najdem nobene krivice na njem!” Zato pa, Adamov je zločin, on ga je storil in on je bil sojen in obsojen. Jezus ga je samo sprejel nase, da ga zanj nese sedaj na Golgato, na križ, zato na — Golgato na “Mrtvaško glavo,” na “Lobanjo” in grob Adamov. Kri, presveta kri naj teče s križa naravnost na Adamovo golgato, — mrtvaško glavo. Nad njegovim grobom naj bo neskočni božji Pravici zadoščeno za — njegov zločin v raj.

Zato “Stopil bom pred oltar božji”, moli božji Zveličar, ljubeče pritisne križ na svoje razbičane rame, na svoje zmučeno srce, — ne križ, ubogega človeka, izgubljenega po Adamu pritisne na srce in gre naprej, da ga nese po Golgoti nazaj v — naročje Očetovo kot njegovega — otroka nazaj.

*

“Stopil bom pred oltar božji . . .” — “Križaj ga! Križaj ga!” je kričal razdivjani Jeruzalem, ne sam, po njem in z njim cel človeški rod pred Pilatovim sodnim stolom, ne proti Jezusu iz Nazareta, Bogu Sinu kot takemu, temveč v njem proti Adamu. Raj mu je spremenil s svojim grehom on v strašno dolino solza, v jamo razbojnikov. Kot otrok božji je izšel človek iz rok svojega Stvarnika, pa kaj je naredil Adam iz njega? Sužnja Satanovega, vsega pokvarjenega, vsega izmaličenega. In

JESENSKA PESEM

1938

Zdaj mirna slast zorenja nas opaja.
Koruza rumeni, medi že ajda,
v svoj težki sen zamaknjena je brajda.
V mehko ubranost sonce barve spaja.

Očetu je med lehami zastal korak;
na plast otave je ves truden sel.
Toplo se dedu je obraz razvnel:
kako mu teče, teče med v uljnjak!

Vsa zrelost zemlje nam v naročje pada.
Izpili bomo sončni vonj sadov
in kakor ptice, trudne od vetrov,
utonili v dobro luč zapada.

R. Vodeb.

posledice? Kri in solze! Od krvi njegovega lastnega sina Abela pa do krvi, ki se bo sedaj prelila na Golgoti, pa od Golgote kar se je bo prililo do konca sveta, koliko se je že in koliko se je bo še prelilo. In vendar, kaj je v božjih očeh že en umor? "Kri tvojega brata kriči z zemlje proti meni za maščevanje!" je govoril užaljeni Bog Kajnu. In solza koliko se je prelilo na svetu od solza Adamovih do Jezusovih in od Jezusovih do zadnjega človeka na zemlji! Zakaj vse to? Adam, glej kaj si naredil s svojim grehom!

"Stopil bom pred oltar božji", moli božji Zveličar, ko stopa omahovaje na — Adamovo golgoto — mrtvaško glavo, da bo božja presveta odrešilna kri tekla na njegov grob in ga — umila. Bog ga ni zavrgel. Usmilil se ga je.

*

"Stopil bom pred oltar božji . . ." moli omahujoči božji Zveličar proti Golgoti.

Je sam Adam grešil? Je samo on krivec, ki je bil sojen na ta veliki petek? Ali ni Stvarnik dal človeku, vsakemu človeku, svoj najdragocenejši dar — svobodo, prosto voljo? Ali mu tega daru ni pustil tudi ko je padel? Človeški rod se je po rajju potopil v strašno morje svojih zločinov in zablod, pa jih je kriv samo Adama? Je za nje odgovoren on? — Ne! Svoje grehe, svoje zločine sem storil sam — po svoji prosti volji, si jih ti storil po tvoji prosti volji, jih stori vsak človek sam po svoji prosti volji. "Mea culpa! Mea culpa! Mea maxima culpa! — "Moj greh? Moj greh! Moj strašno velik greh!" se skloni mašnik pred sv. mašo in moli in se trka na prsi, mora moliti vsak človek, mora moliti vse človeštvo ž njim! "Vsi so grešili!" pravi psalmist.

Božji Obsojenec vidi to strašno goro človeškega greha in zablod. Kaj bo s človekom? "Jokajte nad seboj in nad svojimi otroci, ker če se to godi na zelenem lesu, kaj se bo na suhim?" se mu je v božji zaskrbljenosti izvilo iz ljubečega presvetega Srca. Zato "Stopil bom pred oltar božji" na Golgoti, na mrtvaški lobanji Adamovi, na njegovem grobu, da ne bo tekla presveta kri samo na njegovo lobanjo, temveč po nji, po očetovi lobanji, po lobanji očeta vsega človeštva na — celi svet, na vsako človeško glavo od Adama do zadnjega človeka, tudi na — tvojo in mojo za najine grehe.

*

"Stopil bom pred oltar božji . . ." moli božji Obsojenec na veliki petek, ko stopa pod težo križa na Golgoto pred svetovni oltar vsega človeštva, vsega stvarstva, vseh dob, po katerem je koprnelo in hrepenelo celo človeštvo vse dolge, dolge dobe pred njo, na katero

JESENSKO JUTRO

Jutranja molitev
trepeče v duši
kot v vejevju veter
v jesenski suši.

Celi mi preteklost
kot ribič mrežo,
suši kot roso
z misli nočno težo.

Steber sonca v vodi
v širjavo plivka,
k jugu zakasnela
leti selivka.

Belijo kot školjke
se vsa pročelja,
na obali vstaja
šumot naselja.

Valiant.

so v neizmernem trpljenju, v gorju, v krvi in solzah gledale tako željno vse človeške oči od Adama do tega velikega petka in kričala človeška srca proti nebu obupno:

“Vi, oblaki, ga rosite,
ali zemlja naj ga da!
Ve, nebesa, ga pošljite
skor Zveličarja sveta!”

da nam bo dal — Golgoto, ta Oltar večne tolažilne daritve, oltar vsega upanja človeških src do konca sveta. “Abraham je videl moj dan, — ta veliki petek — pa se je veselil!” — ker je videl v njem — Golgoto! Upanje na Golgoto je vse dobe krepilo obupana človeška srca predno je šel nanjo danes božji Obsojenec s svojim križem. Pogled na Golgoto bo pa krepil vsa človeška srca, jih tolažil, jih dvigal jim lajšal solze v “solzni dolini” do konca sveta. Golgota, dva tisoč let jo ima človeški rod! O, kdo naj izmeri vso globino nebeških tolažb, katere je vlivala v vsa trpeča srca! Koliko krvi je preprečila! Koliko solz posušila! Koliko umirajočim je osladila strašne trenutke smrti!

Vse to gleda božji Obsojenec skozi Golgoto in večna ljubezen, sočutna ljubezen, mu da moči, da krepko stopa naprej — na križ! Presveta kri bo kapala z Golgote na grob Adamov, povzročitelja doline solza, da bo za naprej brisala in sušila solze s človeških oči, da bo kapala v trpeča človeška srca s svojo hladilno tolažbo.

*

Za sprevodom je šla njegova — Mati Marija.

“Stopila bom pred oltar božji” moli tudi njena duša v ozkem združenju

z molitvijo Sinovo. Tudi njena duša je vstrepetala, ko je zagledala Golgoto. Tudi njen korak se je za trenutek ustavil. Noga se je upirala narediti nov korak — korak v strašne ure, v strašno trpljenje, — veliko večno daritev nove zaveze, zaveze Njenega Jezusa, Boga Sine s človeškim rodом, v njegovo odrešenje in zveličanje. Pogledala je na križ nosečega Sina tam spredaj med vojaki, kakor bi se hotela prepričati, če bo res šel naprej. Saj je vedela, da je to Bog sam, ki se lahko reši. Pa je videla, kako omahuje pod težo križa, pa gre naprej . . . naprej . . . na strašno Golgoto.

“Zakaj te niso, Golgota
razsuli prej potresi,
da ne bo nega križala
na tem sramotnem lesi?”

je vzdihnila s pesnikom.

“Oh mati, pojdi nazaj! Nikari naprej! Strašne reči boš gledala! Boš mogla to prestati?” ji prigovarjajo ljubeči spremljevalci, žene in Janez.

“Stopila bom pred oltar božji . . .” moli njena velika materina duša s Sinom in — gre naprej — na Golgoto, da, na golgoto, mrtvaško glavo Adamovo, na grob njegov. Mora! Eva je sodelovala z njim pri grehu v raju pod drevesom “spoznanja dobrega in hudega”, Eva, ženska, je zapeljala Adama. Prva je se je dala premotiti Satanu in mu vrjela. Eva je utrgala prepovedan sad in ga prva ugriznila. Eva ga je dala potem možu Adamu, da je še on jedel in — grešil, in tako je strašno gorje, strašno božje prekletstvo padlo na celo stvarjenje, na vse človeštvo po ženi In posledica? Veliki petek! Strašna Golgota! Križ! Vse strašno, kar se danes godi. Bog mora trpeti in umreti

— radi ženske. Zato mora, da, mora tudi ona kot ženska, kot zastopnica Eve na — Golgoto, pod les odrešilnega križa, kot soodrešenica. Žena je bila sogrešnica, žena mora biti tudi — soodrešenica. “Stopila bom pred oltar božji”, na golgoto, na mrtvaško glavo Adamovo, — skupaj s Sinom Odrešenikom.

Ta velika zavest jo krepí, jo dela junaško, veliko. Magdalena in žene skoraj zatulijo v strašni bolečini, ko zagledajo Golgoto pred seboj, ko vidijo v duši, kaj se bo sedajle tu godilo. Ne tako Marija! Mati trpi, strašno trpi. “Kakor morje je njena bolečina”. Toda — soodrešenica! Sin gre v smrt “kakor jagnje, ki ne odpre svojih ust”, kako naj gre ona, njegova Mati, drugače? Smrtno izmučeni Sin omahovaje s težavo premika svoje noge po strmini na Goloto za — človeštvo, kako naj gre ona, soodrešenica, drugače? Zato ne joka več. Bolečina je izžgala iz oči vse solze. Ne sme, noče tudi te najmanjše tolažbe, tega najmanjšega olajšanja, da bi ji saj solze hladile pekoče trpeče srce. Trpi in molči, molči in trpi in pristopa s Sinom k “oltarju božjemu” — strašnemu oltarju na Golgoto — h križu — za človeštvo, za te, — za me!

*

“Stopila bom pred oltar božji . . .” na Golgoto, da bom tam postala mati človeštva do konca sveta. Na Golgoti v trpljenju bom postala človekova mati! tolažnica žalostnih, pribežališče grešnikov, pomoč pristjanov, zdravje bolnikov do konca sveta. Po tej Golgoti človek ne bo več sirota, mater bo dobil, in sicer njo! Pred to Golgoto svet ni imel mater, sirota je bil, od tod toliko hudega, toliko trpljenja, toliko zla.

Kraljice ni imel, od tod toliko nemira, toliko bede. Sedajle, po Golgoti jo bo imel. “Stopila bom pred oltar božji”, da bom postala mati, Kraljica človeškega rodu, posrednica in delilka vseh milosti.

Vse to gleda njena deviška čista božja duša preko Golgote in — junaško “stopa pred oltar božji”.

In tako je dvoje src tisti veliki petek pred poldnem sredi hrupa razdivjane družali — predstavnice nesrečnega zmotenega človeškega rodu, človeške zlobe in pokvarjenosti, — “stopalo pred oltar božji”, na Golgoto, združeno v enem velikem delu, največjem od stvarjenja — v delu odrešenja, združeno v eni veliki molitvi, v eni veliki daritvi — v večni ljubezni do — tebe, do — mene, do — človeka.

Božji Obsojenec, moj Odrešenik, ko Te gledam kako junaško stopaš pred ta strašni “oltar božji”, moj ošabni tilnik se sklanja pred Teboj in srce Ti v prisrčni hvaležni ljubezni kliče: Večna hvala in zahvala Ti “ker razveseljuješ mojo mladost” — mojo dušo. “Kyrie elejson! Gospod, usmili se me!”

Mati, moja Soodrešenica, — Mater Dolorosa — Žalostna Mati — Ave! Ave! — Marija, pomagaj!

K.

TO TE NIČ NE BRIGA

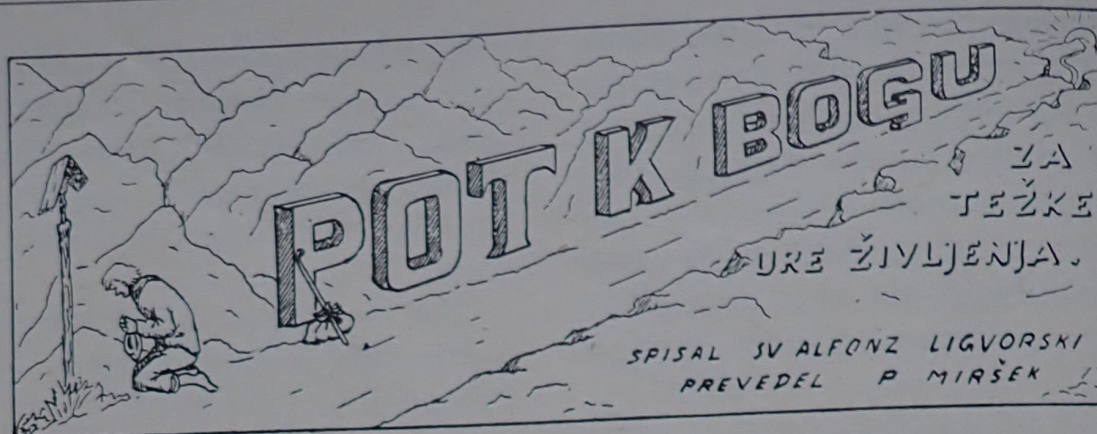
Jezična Meta je prišla k sodnemu predstojniku in se hotela ločiti od moža, ker je je ošteval, zmerjal in žalil.

Sodni predstojnik: “To je malenkost, ki me nič ne briga.”

Meta: “Zabavljaj je tudi čez Vas.”

Sodni predstojnik: “To pa tebe nič ne briga.”

—Dr. I. Česnik.

27. Ničevnost vsega posvetnega

1. Kaj je življenje drugega kot megla, ki prihaja za malo časa, pa zopet zgine. "Kakšno je vendar vaše življenje?" vpraša sv. Jakob. "Dim ste namreč, ki se malo časa pokaže in nato izgine (Jak. 4:15)." Megla, ki se dvigne iz zemlje, se zdi lepa in svetla, ko se dvigne iz tal in jo obsijejo sončni žarki. Toda najmanjši veter jo razprši in je ni več. To je vsa veličina sveta. Danes se ga vse boji, vse mu služi in tisoči ga časte. Jutri je mrtev, pa ga vse prezira in sovraži. Z eno besedo: časti, razveseljevanja, bogastvo, vse se mora končati s smrtjo.

Molitev:

O moj Bog, daj mi, da se bom zavedal nezmernosti Tvoje dobrotljivosti in ne bom ljubil drugega kot Tebe!

2. Smrt vzame človeku vse, kar je imel na tem svetu. Kako žalosten je pogled na bogatina po smrti, ko ga neso iz njegove palače, da se nikdar več vanjo ne povrne! Kako žalosten je tudi pogled na tiste, ki se polaste njegovega premoženja in vsega, na čemer se je naslanjal! Njegovi služabniki ga spremijo do groba in ga tam pustijo, da ga bodo črvi požrli. Nihče ga več ne ceni, nihče se mu več ne laska. Prej ga je vse ubo-

galo na migljaj, sedaj se pa zanj nihče ne zmeni.

Molitev:

Kako sem bil hudoben, o Gospod, da sem toliko let hitel za nečimernosti tega sveta in Tebe zapustil, moje najvišje Dobro! Toda od danes dalje želim imeti Tebe za svoje bogastvo, za edino ljubezen svoje duše.

3. "Prah in pepel, zakaj si prevzeten (Ekl. 10:9)?" "Človek", ti govori Vsemogočni, "ali ne vidiš, da boš v kratkem postal prah in pepel? Vedi, da te bo smrt oropala vsega in ločila od vsega posvetnega. In ko boš polagal račune, če ne bodo v redu, kaj bo s teboj celo večnost?"

Molitev:

Zahvalim se Ti, moj Gospod in moj Bog. Tako govoriš, zato ker me želiš zveličati. Naj gospoduje nad menoj Tvoje usmiljenje. Obljubil si odpuščanje za tako obžalovanje žaljenj proti Tebi. Iz dna svojega srca jih obžalujem. Daj mi svoje odpuščanje. Ti si obljubil, da boš ljubil tiste, ki Tebe ljubijo. Nad vse Te sedaj ljubim. Ljubi zato tudi Ti mene in me ne sovraži več, kakor sem si zaslužil.

Marija, moja zagovornica, v Tvoje varstvo zaupam.

28. Število naših grehov je določeno

1. Po mislih sv. Bazilija, sv. Jeronima, sv. Ambroža, sv. Avgušтина in drugih je Bog vsakemu človeku določil naprej število talentov, število sreč, število dni, ki mu jih bo dal, pa tudi število grehov, ki mu jih bo dovolil storiti. Ko bo to število dopolnjeno, bo Bog zлил nanj svoje kazni in mu jih ne bo več dopustil. "Vsakega," pravi sv. Avguštin, "vsemogočno potrpežljivo prenaša do gotovega časa; ko ta čas mine, ni zanj več odpuščanja."

Molitev:

Zavedam se, o Bog, da sem do sedaj preveč zlorabljal Tvojo potrpežljivost. Toda vem, da me nisi popolnoma še zapustil, ker obžalujem svoje grehe. Ta žalost mi je znamenje, da me še ljubiš. O moj Bog, želim, da bi Ti nikdar ne bil nevšeč. Pri Tvojem usmiljenju Te prosim, ne zapusti me.

2. "Gospod potrpežljivo čaka, da jih, kadar pride sodni dan, po obilnosti grehov tepe (2 Mak. 6:14)." Dasi ima Bog potrpežljivost in čaka grešnika, vendar ko pride dan, ko se bo dopolnila mera njegovih grehov, ne bo čakal, temveč ga kaznoval.

Molitev:

O Gospod, počakaj še malo z menoj in me ne zapusti. S pomočjo Tvoje milosti upam, da Te ne bom več žalil in nič več ne izzival Tvoje jeze proti meni. Obžalujem, moje najvišje Dobro, da sem Te žalil. Trdno sklenem, da Te ne bom več izdal. Sedaj Tvoje prijateljstvo višje cenim kot vse druge dobrine tega sveta.

3. Mi delamo grehe, pa se ne zmenimo za težino njih krivde, ki si jo nakla-

damo nase. Toda trepetajmo, da se nam ne zgodi, kakor se je kralju Baltazarju: "Tehtan si bil na tehtnici in prelahak si najden (Dan. 5:27)." Hudobni duh ti bo morda govoril, da je vse eno, ali deset ali enajst grehov. Toda ne, ta hudobni tvoj sovražnik te vara. Greh, v katerega te skuša, bo pomnožil težo krivde. Lahko da bo odločil na tehtnici božje pravice proti tebi in ti boš lahko ravno radi tega greha pogubljen v trpljenje v pekel. Ako se toraj bojiš, krščanski brat, da ti Bog ne bo več izkazal usmiljenja, nikar ne dodajaj več smrtnih grehov k tem, ki si jih že storil. Ako se toraj bojiš, krščanski brat, da ti Bog ne bo več izkazal usmiljenja, nikar ne dodajaj več smrtnih grehov k tem, ki si jih že storil. Ako ne trepetaš pri tej misli, si v veliki nevarnosti, da se boš pogubil.

Molitev:

Ne, moj Bog, Ti si predolgo z menoj potrpel. Nikdar več ne bom zlorabljal Tvoje velike dobrotljivosti. Zahvalim se Ti, da si me do sedaj čakal. Prevečkrat sem zapravil Tvojo ljubezen. Upam, pa da Te ne bom več izgubil. Ker me torej še nisi zapustil, omogoči mi, da Te zopet najdem. Ljubim Te, moj Bog, in iz dna svojega srca obžalujem, da sem se obrnil od Tebe. Ne, želim, da bi Te nikdar več ne izgubil. Podpiraj me s svojo mliostjo.

In Ti, moja Kraljica in Mati Marija, pomagaj mi s svojo priprošnjo.

29. Nespametno je živeti v sovraštvu božjem

1. Svetnike, ki beže v tem življenju pred častmi, bogastvom in nasladam počutkov ter se oklenejo uboštva, preziranja in zatajevanja, imenujejo greš-

niki norce. Toda na dan končnega plačila bodo morali priznati, da so bili sami norci. "Mi neumni smo njih življenje imeli za nespamet (Modr. 5:4)!" Katera nespamet je pa večja kot živeti brez Boga, kar se pravi živeti nesrečno posvetno življenje, kateremu bo sledilo še nesrečnejše v peklu.

Molitev:

Ne, ne bom čakal do zadnjega dne, da bi moral takrat priznati svojo nespamet. Priznam danes, kako velika nespamet je bila, da sem žalil Tebe, svoje najvišje Dobro. "Oče, več nisem vreden, da bi se imenoval Tvoj sin (Luk. 15:19)." Jezus, nisem vreden odpuščanja. Vendar po krvi, ki si jo prelil radi mene, upam, da ga bom dobil. Moj Jezus, obžalujem, da sem Te pozabljal. Ljubim Te nad vse.

2. Nesrečni grešniki, zaslepljeni po svojih grehah, izgube vso pamet. Kaj bi rekli o človeku, kralju, ki bi za vinar prodal celo svoje kraljevstvo? Kaj naj rečem o njem, ki za trenutno naslado, za dim, za trenutno muhavost prodaja nebesa in milost božjo? Taki mislijo samo na to življenje, ki se bo pa v kratkem končalo. Z njim si pa zaslužijo peklo, ki se nikoli ne bo končal.

Molitev:

O moj Bog, ne daj, da bi bil še kdaj tako zaslepljen, da bi imel raje svoje naslade proti postavi, kar sem delal do sedaj, kakor pa Tebe; da bi radi njih preziral Tebe, svoje najvišje Dobro. Sedaj jih sovražim, ljubim pa Tebe nad vse.

3. Nesrečni posvetnjaki! Čas bo prišel, ko se bodo zavedli svoje nespameti. Toda kdaj? Takrat, ko ničesar več

ne bo moglo preprečiti njih večnega pogina. Takrat bodo govorili: "Kaj nam je prevzetnost pomagala? Ali z blagom kaj nam je prineslo (Modr. 5.8)?" "Glej," vzkliknili bodo, "kako so naša veselja prešla kot senca! Ostalo nam ni ničesar kakor samo trpljenje in večno zdihovalje."

Molitev:

Dragi Jezus, imej usmiljenje z menoj. Pozabil sem na Te. Toda Ti me nisi pozabil. Ljubim Te iz cele duše, sovražim pa storjene grehe bolj kot vse drugo hudo. Odpusti mi, o Bog, in ne spominjaj se mojih žaljenj proti Tebi. In ker poznaš mojo slabost, ne zapusti me. Daj mi moči, da bom vse premagal, da bom Tebi samemu dopadel.

O Marija, božja Mati, v Tebe stavljam svoje nade.

Lahko vidiš države brez obzidja, brez postav, brez denarja, brez knjig; toda ljudstva brez Boga, brez molitve, brez verskih vaj in žrtev ni videl še nihče. — **Plutarh.**

OČETU FRANČIŠKU OB SMRTI

(4. oktober)

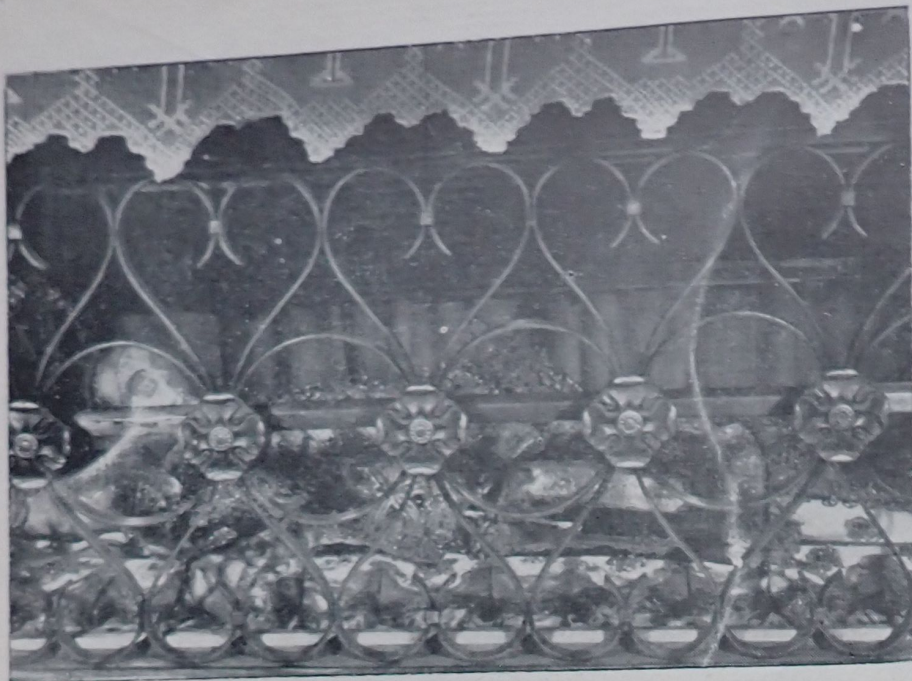
Oče Francišek, nastopil je dan,
zate najlepši v življenju:
med serafine si božje izbran
srečen slovo dal trpljenju.

Ginjen še enkrat pošiljaš pozdrav
s pesmijo sončno vsem bratom,
duh pa že dviga se z zemskih dobrav
k večnosti blaženim vratom . . .

Venec si večer, Francišek, dobil,
dvignjen v Očetovi slavi,
ker si v življenju ves Sinu sledil
s trnjevo krono na glavi.

Fr. Bazilij, o.f.m.

MUCENIKOVO TRUPLO. — Pod enim izmed oltarjev v benediktinski opatiji blizu mesta Collegeville, Minn., počivajo sveti ostanki nekega mučenca iz prvih stoletij krščanstva, ko je brezštevilo kristjanov žrtvovalo svoje življenje iz ljubezni do Kristusa. Na sliki vidite to mučnikovo truplo, ki leži za umetniško izdelano ograjo.

KIP SVETNIŠKE INDIJANKE. — Blizu mesta Auriesville, N. Y., se vidi ta kip mlade indijske device, Kateri Tekakwitha, ki je v sedemnajstem stoletju živela. Nemara da bo kmalu blaženim prišteta.

NAMESTNIK KRALJA MIRU. — Zadnje čase je sv. oče, papež Pij XII., že večkrat povdarjal, da morajo vsi narodi biti pokorni Bogu in njegovim postavam, ako želijo imeti pravi Kristusov mir na svetu. Objavljena so bila tudi pisma, ki sta si jih o tej stvari pisala sv. oče in predsednik Truman. Na sliki vidite sv. očeta, ko pridiga.

TIPIČNA JUGOSLOVANSKA CERKEV. — Slika kaže eno izmed neštivilnih katoliških cerkva v Jugoslaviji, kjer brezbožniki preganjajo katoliške Cerkev.

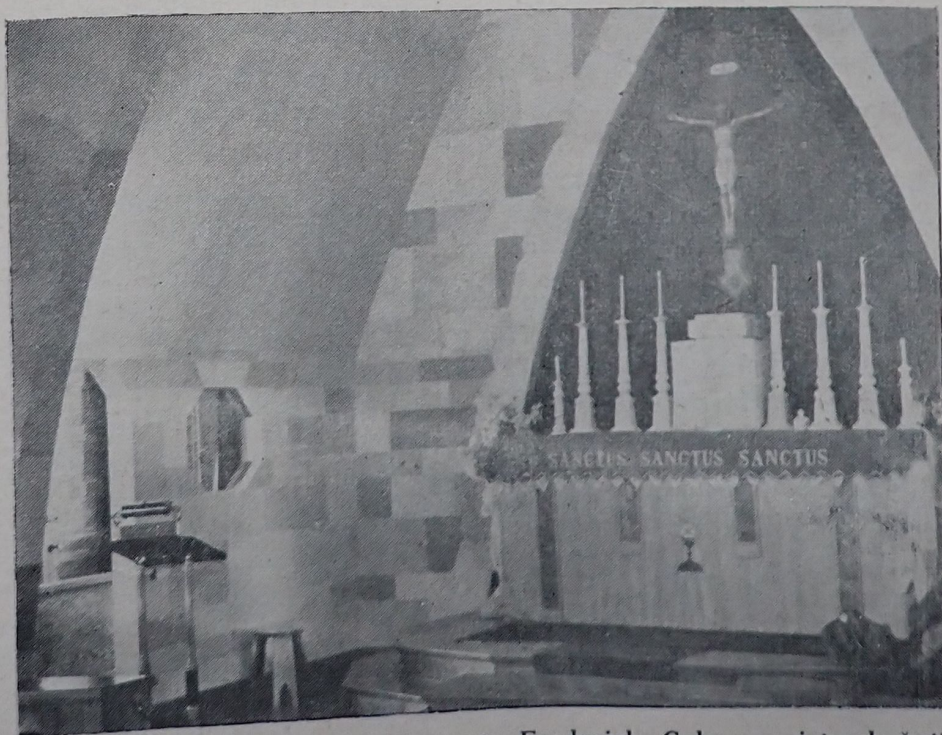
NENAVADNA PODOBA. — To podobo Matere božje je v svojem prostem času na Pacifiku izdelal iz puškinega kopita neki ameriški vojak iz Clevelanda.

RAZVALINE FRANČIŠKANSKEGA MISIJONA. — V osemnajstem stoletju so španski frančiškani v Kaliforniji postavili več misijonskih cerkva in samostanov. Večina teh je sedaj v razvalinah, toda nekatere skušajo popraviti. Na sliki se vidijo razvaline slovečega misijona San Juan Capistrano, kamor pridejo lastovke vsako pomlad na 19. marca in odidejo jeseni na 20. oktobra.

TEREZIJA NEUMANN. — Tako zgleda svetovna znana Teresija Neumann, ki na sebi nosi Kristusove svete rane. Stoji pri konju na očetovi farmi na Bavarskem, kjer ona živi čisto normalno življenje.

RUDARJEVA CERKEV. — V mestu Frederick, Colo., so si tamkašnji rudarji dali postaviti cerkev, ki je znana za svojo izvanredno lepoto. Na sliki vidite krasen oltar v tej cerkvi. Svečniki in drugi predmeti so izdelani iz alabastra, ki se najde v oni pokrajini.

Marijina podoba ukradena.

— Milostna podoba Matere božje v stolni cerkvi na Sveti gori v Gorici je bila 7. junija ukradena od neznanih roparjev. Z latinskim ediktom je prevzvišeni gospod msgr. Karol Margotti, knezonadškof goriški, zagrozil z izobčenjem tistim, ki sedaj hranijo dotično podobo, ako je v določenem času ne vrnejo Marijinemu svetišču ali pa nadškofu samemu. Če so tatje podobo vrnili ali ne, ni nam še znano.

Najlepši spomin.

— Svetovno znana bolničarka iz Avstralije, Sister Elisabeth Kenny, ki se je že toliko odlikovala pri delu za otroke pohabljenе po mrtvoudni boleznih, je letos obiskala razne kraje v Evropi. Najlepši spomin, ki ga iz svojega popotovanja po Evropi hrani, je obisk pri sv. očetu papežu Piju XII.

Sister Kenny sporoča, da jo je sv. oče z velikim zanimanjem popraševal glede njenega dela za nesrečne paralizirane otroke in je tudi pokazal, da veliko ve o načinu ozdravljenja, ki ga ona rabi. Ob koncu obiska ji je sv. oče podelil svoj papeški blagoslov — za njo samo kakor tudi za njeno delo. Obenem ji je tudi podaril blagoslovljeno svetinjico sv. družine in ji naročil, da jo naj vedno na svoji osebi nosi.

“Moj obisk pri papežu Piju XII.,” pravi Sister Kenny, “je bil eden izmed izvanrednih privilegijev, s katerimi sem bila v svojem življenju počaščena. Ne jaz

P. Martin, o.f.m.

in tudi nobena druga oseba bi ne mogla zapustiti njegovo prisotnost, ne da bi čutila, — kakor sem jaz — da je bila v prisotnosti Kristusovega namestnika samega.”

Sister Kenny ni katoličanka. Njen oče je bil sicer katoličan, njena mati pa anglikanka, toda vzgojena je bila v Avstraliji v veri svoje matere.

K sinu duhovniku. — Neka 73-letna vdova v Španiji je nedavno obiskala svojega sina-duhovnika, ki je jezuitski misijonar v Indiji. Peljala se je 6 tisoč milj po zrakoplovu, samo da je smela zopet videti svojega sina, ki ga ni bila videla od dneva njegovega mašniškega posvečenja. Že večkrat je bila mislila iti v Indijo, a zmerom je kaj vmes prišlo — zdaj španska civilna vojna, zdaj druga svetovna vojna. Po zadnji vojni pa se ji je končno posrečilo dobiti varno vožnjo v Indijo.

V Indiji v mesto Karachi, kjer je njen sin nastanjen, je ona ostala tri mesece. Vdeleževala se je sv. maš,

ki jih je sin daroval, in tudi prvič je smela prejeti sv. obhajilo iz njegovih rok.

Prvi vatikanski državljani duhovnik.

— Odkar je bilo leta 1929 ustanovljeno vatikansko mesto kot samostojna država, ni bil do letošnjega leta noben državljani te države povišan do duhovniške časti. Letos pa je bil julija meseca v mašnika posvečen neki jezuit, ki je sin nekega delavca v Vatikanu. Ta duhovnik je daroval svojo prvo sv. mašo v cerkvi sv. Ane v Vatikanu.

Kolegij za begunske akademike.

— Drugega maja tega leta so v Madridu na španskem blagoslovili kolegij za akademike iz po komunistih zasedene Evrope. Kolegij je delo in trud znane katoliške španske organizacije, ki se je kot članica Pax Romane zavzela za begunske visokošolce ter jim bo pomagala dokončati njihove študije s tem, da jim nudi brezplačno stanovanje in hrano, jim preskrbi knjige in plača šolnino. Po končanih študijah bo ta ista organizacija pomagala tem fantom najti primerno zaposlitev v južnoameriških državah ali pa kje drugje, če ne bo možnosti za povratek v njihovo domovino.

Trenutno je v kolegiju 40 Poljakov, 30 Ukrajincev, 7 Hrvatov, 5 Slovencev in 1 Georgijanec. Ima pa priti še več Slovencev, nekaj Hrvatov, Litvanci, Madjari in Slovaki, tako da bo vseh skupaj 150 akademikov. Kole-

gij se imenuje "Santyago Apostol", po znamenitem sv. Jakopu iz Kompostele, kamor so v srednjem veku romali verniki cele Evrope, in tudi Slovenci v tako velikem številu, da o tem romanju piše v enem izmed svojih sonetov celo naš največji pesnik dr. France Prešeren.

Ti akademiki prirejajo tudi akademije in pevske večere, kjer nastopajo v svojih narodnih nošah. Dobili so jih iz Amerike! Za enkrat so slovenski študentje edini, ki še nimajo narodne noše, zato se obračajo na dobrotna slovenska srca v Ameriki, naj bi jim poslali vsaj eno slovensko moško narodno nošo, da bodo vsaj harmonikarje lahko oblekli na slovenski naroden način, kadar prirede svoje pevske večere. Za to dobroto bodo slovenski akademiki silno hvaležni in bodo skušali jo poplačati s svojimi dnevnimi molitvami in sv. zakramenti.

Vse te podatke o begunskih akademikih v Madridu je na Ave Maria poslal mlad slovenski žurnalist France Koren, ki je v Madrid priromal, ker ga je, kakor sam pravi, iz domovine pregnala "zloba Titovskih priganjačev". Torej prošnja za narodne noše je njegova.

Moderna sv. Neža v filmah.

— V Rimu namerava neka filmska kompanija filmati življenje blažene Marije Goretti, dvanajstletne device-mučenice, ki jo je blaženim prištel papež Pij XII. ravna aprila meseca t. l.

Blažena Marija Goretti je leta 1902 umrla mučeniško smrt po rokah nekega 17-letnega fanta, ker ni hotela privoliti v nečisti greh, v kateri jo je on silil. Ta fant je bil radi umora te deklice v ječo zaprt 28 let in se je medtem skesal svojega greha in se spreobrnil. Ko so ga iz ječe izpustili, je vstopil v kapucinski red in še danes živi spokorno življenje, star 63 let. O vsem tem je bilo popisano v junijski številki lista Ave Maria.

Omenjeni film se bo imenoval "Dve poti", namreč pot luči, ki vodi v večno življenje, in pot teme, ki vodi v večno smrt. Življenje blažene Marije predstavlja pot luči, dočim življenje njenega morilca predstavlja pot teme.

81 let v Gospodovi službi.—

V Kanadi v mestu Outremont, Quebec, živi redovnica sestra Marija Klotilda iz kongregacije najsv. Imen

Jezusa in Marije, ki je julija meseca obhajala 81. obletnico v redovnem življenju. Stara je 99 let.

Zgubljeni otroci se Materi Cerkvi vračajo.—

Versko življenje se na Angleškem bolj in bolj utrjuje. V enem letu je prestopilo v katoliško Cerkev nad 100,000 anglikancev. Tudi število katoliških zakonskih zvez je naraslo.

Zaščitnica radijskih naprav.

— V Parizu so proglasili Marijo dobrega sveta za zaščitnico radijskih naprav in jih tako posvetili Materi božji.

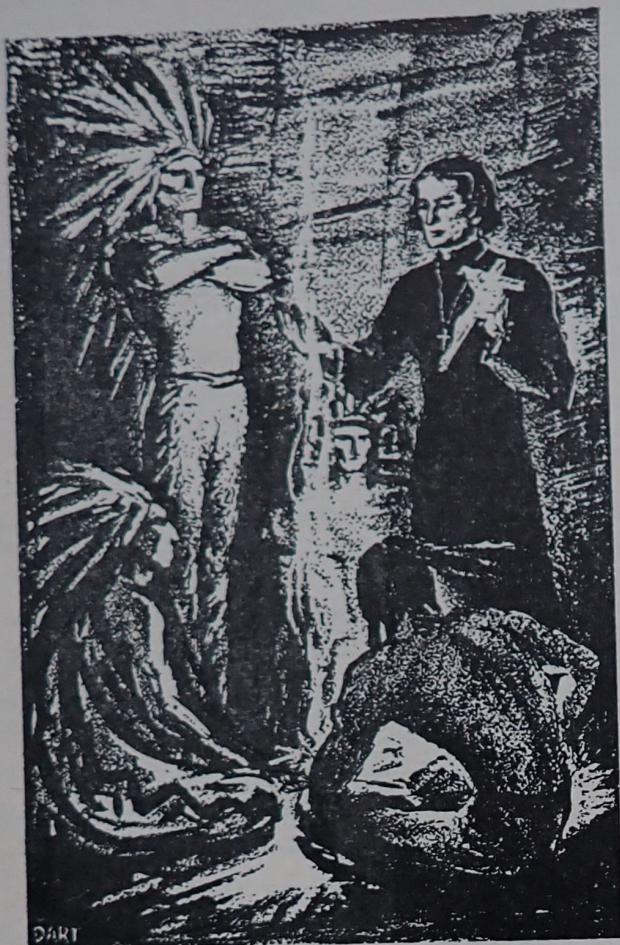
VEČNI POPOTNIK

brat Antonin

bo meseca oktobra obiskal naročnike in naročnice po naselbinah Chicago, Joliet in Waukegan, Illinois. Prosimo vse, naj ga vljudno sprejmejo.

To je ona milostna podoba prebl. Device Marije s Svete gore, ki je bila ugrabljena iz goriške stolne cerkve 7. junija tega leta.

S Krížem in Sidrom

ZGODBA FRIDERIKA BARAGE
OB GORNJEM JEZERU.

Spisal James K. Jamison

Prestavil p. Bernard, O.F.M.

SEDMO POGlavJE

VSE je opominjalo Barago, kako rine v zimo pozna jesen. Še preden je bil odšel v Fond du Lac, se ni mogel otresti misli, da zadnja plovba ladje "John Jacob Astor" ne pomeni drugega kot zimsko samoto. Vse se je pripravljalo nanjo. Nekaj tednov sem so bili ribiči nenavadno živahni na lovu slanikov in v trumah so se zgrinjali njihovi čolni v pristan v La Pointu, da oddajo svoje srebrno blago. Lovci so odhajali globoko v gozdove in pošiljali bogat plen nazaj v napolnjenih čolnih. Indijanci so jemali narazen svoje kolibe iz lubja in se odpravljali drugam preko zime. Cela brodovja odhajajočih čolnov si videl od časa do časa na vodi.

Sivo podnebje se je spuščalo niže in niže nad jezero in pošiljalo v kosmih

mehke znežinke na zemljo. Drugič je vso okolico zavila pršeča megla v svoj mrzli in mokri plašč. Kak dan je zavel rezek močan veter od severozapada — kakor volk v ovčjo čredo se je zagnal v bele oblake. Pa je napolnil zrak vse naokoli vonj po kadečem se lesu, tu pa tam je za hip posijalo žarko sonce na poskakujoče jezerske valove. Včasih je ostalo tako dalje časa in to je pomenilo, da je v deželi "indijansko poletje".

Kak tak dan je napravil Baraga vzdolž peščene obale samotan sprehod. Opazoval je jezerske valove, kako so se leno lomili ob bregu, in bilo mu je prijetno pri srcu. Da le ni bil na tem božjem svetu popolnoma sam, tega ga je spominjal kak glas, ki je prihajal iz bližnje naselbine. Ni bilo veliko hrupa — kak otrok se je zasmel na ves glas,

kak pes je premočno zalajal. Baraga je vedel, da je to za zdaj ves njegov svet.

Čudna dežela, je pomislil, ki te pa prevzame do dna tvojega bitja. Tak božji mir veje nad njo še zaenkrat — pa kmalu pride kaj drugega nadnjo! Bližajo se ji grenki časi in kruti! Blažen je smeh današnjih vaških otrok, pa pride čas, ko bodo smeh nadomestili vzdih. Tako malo želja ima to preprosto ljudstvo, tako lahko jim zadovoljnost prineseš! Zdaj zdaj bo zapel zvon k angeljskemu češčenju, obstali bodo in se prekrižali za molitev. In mene so zanesle noge na ta tako blaženo mirni sprehod! Pa kdo bi ne vedel, da je vse to le tišina pred viхро? Tisoč milj naokoli se sprijemlje to jezero z zemljo, ki ostanki izgubljenega ljudstva bivajo na njej. Poiskati jih moram . . .

Žile v šibkem telesu pod črnim talarjem so se napele. Noge, ki so tičale v rjavih mokasinih, so pospešile korak. Misijonska misel je pritiskala na moža z neugnano silo. Še hitreje je stopil. Oči so mu splavale daleč preko valov in neposredna okolica je kakor umrla. Hipoma je obstal kakor kip. Z Davidom je dahnil iz psalma: "Ponižnega in potrtega srca ne zavržeš, Gospod!"

Spet se je odtrgal z mesta in odločno zavil od obale. Stopal je po hostni sledi med belimi brezami, kak droben borovec se je bil vsil mednje. Nekoliko živčno se je misijonar poganjal naprej, pa noga se mu ni nič spotikala na vdelani stezi, ki se je kakor kača vila pred njim.

* * *

Skozi majhna okna je še prodiral v Baragovo cerkev večerni somrak. Od oltarjev ga je preganjala tenka svetloba prižganih sveč. Sence so se podile

po cerkvi in spreminjale predmete v čudne podobe. Tesni prehodi med vrstama surovo tesanih klopi so se raztezali v nedogled, kakor v ogromni stolnici, kakoršne se je Baraga le še iz daljave spominjal. Napooblani hlodi na stropu so se aknili nekam v višavo in tam postali podobni oblokom in rebresom veličastne arhitekture. Baraga je čutil, da v posvečenem somraku klečijo v klopih pobožni molilci. Bilo mu je, kakor da jih gleda iz odmaknjene dalje, potem so mu bili naenkrat vsi blizu, da bi jim lahko povrsti položil roke na sklonjene glave. Ko se je obrnil v sanktuarij, mu je zasijal naproti preprosti oltar ves slovesen v prečudni svetlobi. Samo bogastvo je bilo na njem. Od klečečih molilcev iz cerkve je zaslišal znane besede, ki so mrmraje kipele iz src. Prav tako se dviga molitev pod visoke kupole veličastnih svetišč v širokem svetu in se na valovih oblakov dehtečega kadila spušča k oltarju. Kako ne bi Baraga v takih trenutkih pozabil, kako siromašen je sam in kako uboga je čreda njegova! Duhovnik in ljudstvo njegovo — oba je dvignil prived v prečudne višave v cerkvici sredi divjine.

Baraga se je zavedal, da mu srce prekipeva od ljubezni do te divje samote. Odkod ta občutek — razloži, če moreš. Srce ima svojo logiko, ki je ne razume glava še tako učenih ljudi. Ni bila misel, samo občutek je bil, ki je dahnil vanj iz nepopisno samosvoje jesenske noči. Ogrnila je njega in čredo njegovo v svoje območje kot Večnega plašč. Tisoč slik mu je vstalo bolj v srcu kot v mislih. Preko širnih preprog belega peska so vodile stezice do navpičnih pečin. Slapovi so se lomili po skalah in se trgali na kamenitih poli-

cah. Kristalni potočki so žuboreli skozi milje in milje deviškega gozda. Mladi borovci so odbijali zelenilo svojih vej od snežne beline v ozadju. Iz takih prividov je zajel Baraga čudovito duševno ugodje. Po prvih doživetjih te vrste se je tako privadil prividom, da jih je znal po mili volji priklicati predse vse poznejše življenje, pa naj je bila okoli njega še taka osamelost in zapuščenost.

Končno je prišla prava zima in ločila La Pointe od vsega sveta. Misijonar se je vrgel na delo pod streho. Njegova gorečnost je pritiskala nanj, naj sedaj odplača, kar je zamudil v poletnih mesecih, ko je bil zmerom na nogah. Pa ni bil lahko pri miru. Veliko je pisal in pouk v šoli mu je vzel mnogo ur. Ko so se otroci privadili zimi, so dosti redno zahajali v šolo. Sprva kar niso mogli verjeti, da jih je zima zares odtrgala od zunanje narave, ki jih je tako privlačila nase.

Pouk v katizizmu je zdaj postal resen in temeljit za vse Indijance, ki so ostali čez zimo v La Pointu. Ministrante je vzel misijonar posbej v roke, da je

MOJ DOM

Moj dom so štiri mehke stene, pod močan, v njem luč, toplota, kakor sončni dan; po mednih hruškah, grozdju vonj sladak, v gorice okno uprto, v hodnik prag.

Trije smo notri: Bog, moj angel, jaz. Prijetno nam mineva vsak dan čas. Radosti dosti — saj nas je sam smeh, sam človek težje se smeji ko v treh.

Priznati moram: meni je najbolje: Onadva vsako noč skrbno nad mano bdita, jaz pa se v sanjah zlatih vozim tja do svita.

—Janko.

služba božja kmalu stekla kot v velikih in starih cerkvah. Pevski zbor se je ustanovil in imel redne vaje. Teofil Remillard je imel čeden glas, pomagala sta mu brata Anton in Janez Baptist Gaudin. V cerkvi so naredili pevski kor, za stopnice je bila samo lestva. Križev pot je prišel na vrsto — stari Anton Perrinier je napravil preproste pa lepe križe. Baraga sam mu je hodil pomagat, zelo prav mu je hodila sprememba, ko se je malo razgibal. Obšlo ga je včasih zadovoljstvo umetnika, ko je rezalo jeklo v njegovih rokah v mehki in voljni les. Perrinier je bil spreten obdelovalec lesa in je z velikim ponosom zlepljal oltar.

Poleg vseh teh in takih poslov je našel Baraga čas, da je dovršil nekaj pisavskih načrtov. Prepričan je bil, da bi bralcem v Evropi ustregel, če jim popiše indijansko življenje. Mislil je zlasti na tiste, ki so podpirali z denarjem njegove misijone. Še rajši je pa sestavljal dvojne knjig v čipevanskem jeziku: molitvenik in Kristusovo življenje. Ni bila lahka naloga to. Pogosto je tuhtal po cele ure en stavek, črtal in prepisoval, da bi zadel misel v besedah, ki bi bile Indijancem najbolj razumljive.

Zgodilo se je, da se je uprl zimi naravnost v brk, ki mu je hotela zabraniti izlete po svetu. Dvakrat se je odpravil na nožnih saneh preko jezerske ožine na južno obalo, kjer je ostalo čez zimo nekaj samotnih Indijancev. Niso bila posebno dolga ta pota, pa je ž nji mi pregnal občutek češ, da lenari v zimski samoti. Zmerom je bil do skrajnosti skromen. Samega sebe je imel pod strogim nadzorstvom. Na primer v naslednjem primeru:

Nekaj časa je hodil na hrano v hišo Serafina Lacomba. Nekoč se mu je žena Lacombova na široko opravičevala, da ni mogla pripraviti drugega ko malo koruze. Baragu ni šlo v glavo, čemu se žena opravičuje. Prijelo ga je tako čudno, da je vstal kar od mize in zbežal iz hiše. Spraševal si je vest, kdaj bi bil dal ženi razumeti, da si želi boljših jedi. Pa je že moral, drugače bi žena ne bila tako govorila. Delal si je bridke očitke. Čez čas mu je vseeno prišlo na misel, da je morebiti dobra žena drugače tolmačila njegovo početje. Res, ko je stopil do nje, so je oblivale bridke solze. Nalahko ji je razložil, zakaj je bil zbežal od mize. Dala se je potolažiti, njemu samemu je pa parala srce misel, češ, le zakaj sem izgubil oblast nad seboj tisti hip in spravil ubogo ženo v tako zadrego . . .

Zima se je naprej in naprej poglobljala v svojo lastno puščobo. Dan je bil dnevu enak, da je enakomernost rezala v živo meso. Snežni vihar za snežnim viharjem je divjal preko zamrzlega jezera in se zaganjal v skromno vasico v La Pointu.

Natanko tak dan je bil, ko mu je pravil v šoli indijanski otrok, da leži bolna v svoji kolibi stoletna Indijanka, gospa Goose. Duhovnika da si močno želi. Sorodniki da so jo bili samo pustili, ko so odšli drugam prezimovat. Ni jim kazalo, da bi jo bili jemali s seboj. Baraga jo je že večkrat obiskal in je moral poslušati zgodbe iz njenih deklinških let ko je veljala za lepo dekle. Sramežljivo je pripovedovala, kako so ji dali ime "povodna cvetlica". Kakor je starka zmerom rada čebljala z misijonarjem, njegovi veri je ostala trdovratno nasprotna.

Ko je prišlo Baragu v živo zavest, da mu otrok prinaša resnično naročilo, se je hitro odločil. Otroke v šoli je dal v oskrbo mlademu dečku, ki je bil njegov najboljši učenec. Vincencij Roy so mu rekli. Hitel je navezovat na podplate nožne sani in že je bil na poti k starki v kolibo. Mraz je rezal v živo meso. Zrak je bil poln snega, ki ga je dvigal vihar. Za dobro ped je Baraga videl pred sabo, ostra snežena zrna so mu jemala pogled. Neštetokrat je izgubil ozko stezo in je moral zmerom na novo tipati za njo z udarjanjem s sanmi skozi sneg.

Vendar je nazadnje došel do kolibe. Snega se je bilo nakopičilo pred vhod vanjo, da si je moral odvezati sanke od nog. Odkidal je sneg. Po vseh štirih se je splazil skozi prekop. V kolibi je bilo temno in mrzlo, zrak je bil napojen z bolezenskimi vonji. Sapa mu je zastajala in mraz ga je tresel. Obstal je ob starki na kolenih in s težavo zbiral svoje odpadle moči.

Končno se je skobacal naprej, odkoder je slišal motno ječanje. Starka je ležala zavita v stare razcapane koce.

SPOVED

Nevidna roka list obrača moj
v življenja knjigi. Prsti drgetajo
in dolge sence njihove nocoj
po preperelih listih se igrajo.

Srbrna solza se zalesketa
med vrstami skrivnosti rokopisa.
Po listu zdrkne na umita tla,
kjer še pozna se, glej! — krvava lisa . . .

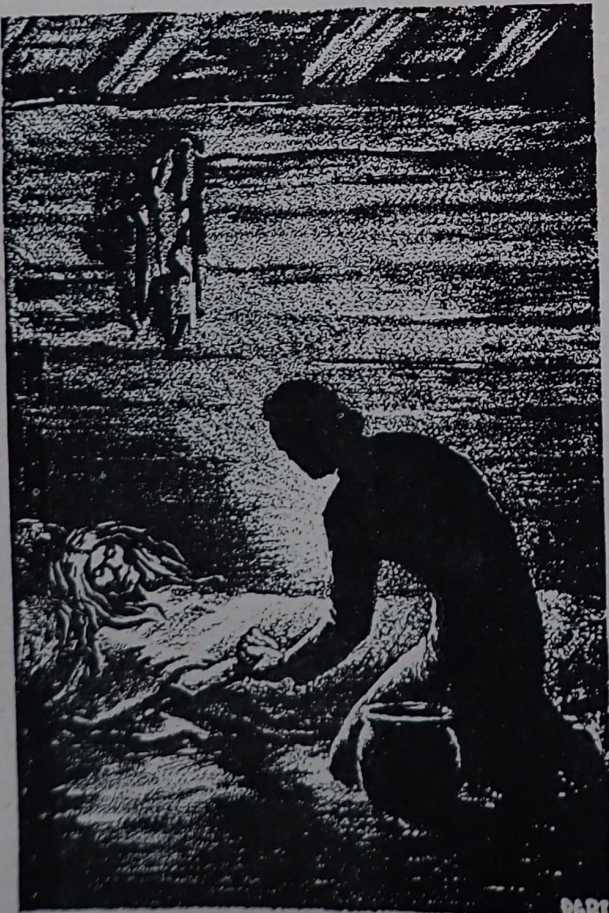
In roka posvečena strga list
iz knjige večne mojega življenja:
zmečka ga, vrže proč in — jaz sem čist.
Na novo stran napiše: Dan vstajenja.

Fr. Bazilij, o.f.m.

Iskal je v odejo in dotipal grčavo roko, mrzlo kot je bila njegova. Prislonil je uho k starkinim ustom in razumel nekaj šepatajočih besed, ki so se trgale iz nje med težkim sunkastim dihanjem. Dvignil se je na noge in prižgal svečo. Poiskal je posodo z vodo in razbil debel leđ na njej. Prišel je do vode in zajel v kozarec.

“Jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in sv. Duha.”

Kar hitro nato je starka umrla. Baraga je ostal pri njej in molil. Držal ji je koščeno roko, mrzlo kot led. Nehote mu je šlo skozi spomin, kar mu je starka tolikokrat pravila o svoji mladostni lepoti. Pomislil je tudi, koliko težkih opravkov je ta roka izvršila v starkinem življenju, ki je teklo toliko let v

“Baraga je ostal pri njej in molil. Držal ji je koščeno roko, mrzlo kot led.”

tej divji deželi. Ko je bil popolnoma prepričan, da je starka mrtva, ji je nežno položil ledeno roko na prsi. Še enkrat je dahnil:

“Ave Maria . . .”

Stopil je ven in previdno zaprl za sabo. Nasul je snega tesno k vratom, da bi gotovo ostala trdno zaprta.

Spovedna molčečnost

Ivan Blažič

Za časa carja Pavla I. je bival v Petrogradu francoski duhovnik Aleksander Pinguilli, ki je vsled francoske revolucije koncem 18. stoletja moral bežati iz domovine. Zaradi svojih odličnih lastnosti je bil v ruski prestolici zelo znan in spoštovan. Car ga je poznal že od poprej, ko je kot veliki knez potoval s svojo ženo po južni Franciji, kjer je bil Pinguilli na večji fari župnik. Ko je prevzel v Petrogradu duhovno skrb nad francoskimi katoličani, ki so tamkaj živeli v begunstvu, ga je car zelo spoštoval lepega, prijaznega in prikupljivega krščanskega vedenja in življenja.

Tedaj so se odlični Poljaki uprli ruski oblasti. Upor je pa bil kmalu razkret, uporniki vjeti in zaprti v trdnjavsko ječo v Petrogradu. Z vsemi mogočimi sredstvi so poskusili v preiskavi doseči njih priznanje, a zaman. V zaporu je smrtno nevarno zbolel neki obdolženec, ki je veljal za vodilnega upornika, in zahteval spovednika. Ruska vlada je določila duhovnika Pinguillija — nazivali so ga p. Aleksander — naj gre sprevideti bolnika.

Dvorni uradnik grof Kurtizov mu je prinesel carjevo povelje in ga popeljal s kočijo do trdnjavske ječe. Ko je p. Aleksander bolnika sprevidel in se vrnil iz ječe, ga je čakal grof Kurtizov in povabil v kočijo. Popeljal pa ga ni na njegovo stanovanje, ampak na dvor k carju.

Pavel I. ga je prijazno sprejel. Brez ovinkov je pa zahteval, naj mu pove, česa je upornik izpovedal v političnih zadevah.

Prvi trenutek je bil p. Aleksander presenečen nad carjevo zahtevo, takoj nato je pa odločno odvrnil: "Veličanstvo, od spovedanca vem manj kakor prej, čeprav sem ga videl prvič v življenju."

"Kako! Ti si upaš nasprotovati mojemu povelju? Vprašal te nisem iz radovednosti. Da preprečim morebitno prelivanje krvi in odvrnem od države veliko nesrečo, zahtevam še enkrat, da mi razodeneš, kar veš. Sicer bi te natezalnica do tega pripravila!"

P. Aleksander je mirno odgovoril: "Moje življenje je v Vaših rokah, Veličanstvo, moja duša je pa določena za večnost. Moja usta so zaprta s zakramentalnim pečatom sv. spovedi in bodo ostala vedno zaprta."

Car, ki ni bil navajen takega ugovora in ga tudi ni pričakoval, je gledal prvi trenutek ostro in molčeč. Nato je zelo razburjen korakal po sobi sem in tja. P. Aleksander je menil, da je zapisan smrti. Končno je car obstal pred njim in poklical Kurtizova iz sosedne sobe. Ko je le ta vstopil, je car

stisnil p. Aleksandru desnico in dejal Kurtizovu: "Peljite tega duhovnika v njegovo stanovanje. Do sedaj sem ga cenil kot izvrstnega človeka, od sedaj ga spoštujem kot krepostnega duhovnika."

DRAGI NEZNANKI

Kje si in kdo, ti nepoznana vila,
ki kdaj v večernih urah mi s teboj
ljubezni v mislih nudi se napoj,
da skupno bi v bridkosti pozabila?

V viharnih urah se ne boš zgubila?
Kdaj, draga, srečala se boš z menoj?
Žarel ob mojem kdaj obraz bo tvoj,
do bova skupaj v sanje se vtopila?

Jaz ne poznam te, mene ne poznaš,
vendar sva v mislih blizu si, v sorodu,
ne vem, zakaj sva si oba pogodu,

ne vem, kako se bova poiskala,
ne vem, kdaj bova si roke podala,
a vem, da mene v mislih ti imaš.

Erik Kovačič.

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

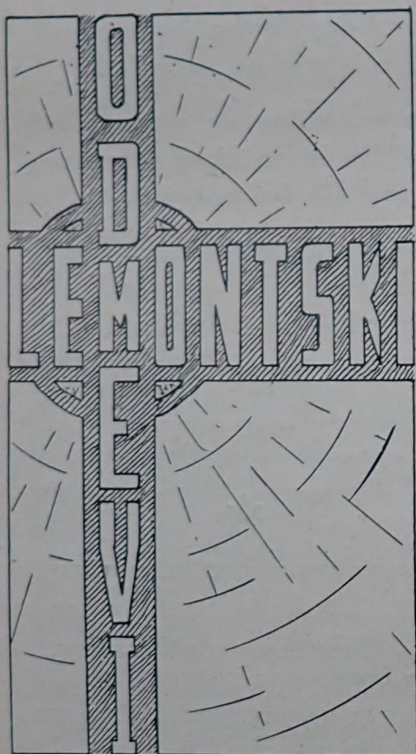

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

Preteklo polletje je bilo pri nas v Lemontu več romanj, ki se jih je udeležilo veliko število romarjev iz raznih krajev Amerike. Hvaležni smo vsem onim, ki so semkaj prišli, ali na božjo pot ali pa na izlet ali obisk. Posebno hvaležni smo vsem, ki so nam v raznih zadevah pomagali. Bog poplačaj vsem tisočkrat!

Že zdaj vas vabimo za prihodnje leto, da zopet pride-te in privabite s seboj svoje prijatelje in znance. Torej na svidenje v Lemontu drugo leto.

●
V soboto, 16. avgusta, je priredila Zveza oltarnih

društev iz slovenskih fara v Clevelandu svoje letno romanje semkaj k Mariji Pomagaj v Lemontu. Pobožnih romaric, ki so z vso resnostjo prišle na božjo pot, je bilo okoli 90 ali več. Prišle so na dveh busih in prispele v Lemont okrog osme ure zjutraj. Trudne so bile, to se razume, ker so se celo noč vozile in spalo se ni tako dobro.

Takoj po svojem prihodu so se romarice podale v našo kapelico in grede molile sv. rožni venec. Nato so živahno zapele pesem Mariji na čast. Lemontski gvardijan, Father Andrej Svete, o.f.m., je bral oznanila in zmolil nekaj zdravamarij v zahvalo za srečno pot. Nato je sledila sv. maša, med katero so romarice prepevale Marijine pesmi, in veliko število izmed njih je tudi prejelo sv. obhajilo.

Popoldne so romarice molile sv. križev pot pri naših slovenskih sestrah na gričku Assisi, kjer imajo častite sestre blizu svoje grote krasen križev pot. Pozneje so bile v naši kapelici pobožnosti, pri katerih so se pele Marijine litanije in je bil blagoslov z Najsvetejšim.

Zvečer je bila procesija od samostana do naše grote. Med to procesijo so romarice goreče svečke v rokah držale in molile sv. rožni venec. Pred groto so zopet pele Marijine litanije. Kip naše lurške Matere božje je bil krasno razsvetljen in celo na otoku Bled so gorele rdeče lučke v hišicah. Procesija je privabila celo ne-

katere ženske iz Chicage; prišle so ravno zato, da bi se lahko udeležile lepe procesije.

V nedeljo zjutraj je ob sedmih daroval sv. mašo Rev. Julij Slapšak, kaplan pri sv. Lovrencu v Clevelandu in duhovni vodja Zveze oltarnih društev. Ob devetih je imel slovesno sv. mašo naš Father Andrej, ki je tudi med mašo pridigal. Asistenta pri tej sv. maši sta bila Rev. Julij Slapšak in lazarist Rev. Alojzij Rugar, misijonar iz Kitajske, ki je tudi na božjo pot z ženskimi prišel. Po sv. maši je Father Andrej romaricam podelil poseben romarski blagoslov. Približno opoldne so se dobre ženske poslovile od nas in se vrnilo nazaj v Cleveland.

Hvaležni smo tem ženskam, ki so bile dobre volje in so se izkazale tako potrpežljive, dasiravno jim nismo mogli postreči z najboljšim prenočiščem. Dokler ne bo romarski dom zgotovljen, bo težko ljudem primerno ustreči.

20. avgusta je bila pri nas posebna slovesnost, ki je že več let nismo imeli. Tisti dan so namreč naši novinci (prvoletniki) delali svoje prve redovne obljube. Ti so bili sledeči: fr. Mark Hočevnar (Cleveland), fr. Blaž Čemažar (Chicago), fr. Lovrenc Grom (Waukegan), in brat Ksaverij Paton (New York).

Slovesno sv. mašo je daroval naš prečastiti komisar, Father Benedict Hoge, o. f.

m., ki je tudi imel primeren govor do novincev, preden so obljube naredili. Pri sv. maši in sv. obredih so asistirali Father John Ferlin, Father Jerome Sellak, Father Raphael Stragisher, vodja novincev, in bratje Timotej Daničič, Paškal Tomazin, Ignacij Gracer. Ostali očetje in bratje so pa na koro odpevali.

Mnogo sorodnikov je bilo prisotnih pri tej slovesnosti. Sorodniki fr. Marka so bili sledeči: Mr. Anton Hočevnar, oče (Cleveland); Mr. Mrs. Andrew Hočevnar, stric in teta (Joliet); Mr. Mrs. Michael Hočevnar, stric in teta (Joliet); Mrs. Mary Hoge, teta (Cleveland); Mr. Edward Hoge, bratranec (Cleveland); Mrs. Smrekar, prijateljica (Joliet).

Sorodniki fr. Blaža (vsi iz Chicage): Mr. Mrs. Peter

Čemažar, oče in mati, in Angela, sestra; Mr. Michael Kavčič, stric; Mrs. Mary Vastalo, sestrična, s svojim možem Rocco in tremi sinovi, Michael, Peter, in Davie; Mrs. Albina Rasp, sestrična, s sinom Larry.

Sorodniki fr. Lovrenca: Mr. Frank Grom, oče (Waukegan); Mrs. Frances Cerk, sestra, s hčerko Carolyn (No. Chicago); Mr. Charles Grom, brat, s sinom Charles, Jr. (Waukegan); Mrs. Pauline Mesec, sestra, s hčerkama Joyce in Jennifer (No. Chicago); Mary Grom, sestra; Angela Grom, sestra, registrirana bolničarka v Topeka, Kansas.

V nedeljo, 24. avgusta, je prišla skupina romarjev v Lemont na božjo pot iz Sheboygana, Wis. Zanje je daroval sv. mašo Father Aloj-

Ti štiri fantje so 20. avgusta po končanem letu novicijata naredili svoje prve redovne obljube v naši lemontski kapelici. Od leve do desne: fr. Mark Hočevnar, fr. Lovrenc Grom, fr. Blaž Čemažar, in brat Ksaverij Paton. Prvi trije sedaj študirajo filozofijo.

zija, ki je tudi imel slovensko pridigo. Popoldne so pa bile pete Marijine litanije in blagoslov z Najsvetejšim.

Zelo nas veseli, da so prišli k nam rojaki in rojakinje iz Sheboygana na svojo posebno božjo pot. Drugo leto jih bomo zopet pričakovali in upamo, da bodo lahko prišli v še večjem številu kot letos. Tudi drugi Slovenci v drugih naselbinah sledite njihovem zgledu.

V nedeljo, 31. avgusta, se je vršil letni medeni piknik tukaj na lemontskem gričku. Združena s tem piknikom je bila proslava 25-letnice mašništva FATHERA LEONA NOVITTA, o.f.m., prvega ameriškega člana v lemontskem komisarijatu.

Zjutraj je bila od samostana do grote procesija, med katero so petje Marijinih litanij vodili srebrnomašnik FATHER LEON, FATHER ALEKSANDER URANKAR, o.f.m., in

FATHER JEROME SELLAK, o.f.m. Nato je FATHER LEON daroval svojo srebrno sv. mašo pri naši lurški groti. Pridigo je imel FATHER ALEKSANDER, fajmošter pri sv. Juriju v So. Chicago; v svoji pridigi je najprej govoril o krajih, kjer je srebrnomašnik deloval v Gospodovem vinogradu, potem pa je govoril o vzvišeni časti duhovniškega stanu. Med sv. mašo je petje podajal pevski zbor iz fare sv. Štefana v Chicagi.

Srebrne sv. maše so se udeležile tudi nekatere izmed slovenskih sester, med katerimi je bila tudi častita mati TEREZIJA, vrhovna predstojnica lemontskih slovenskih sester, ki je ravno meseca avgusta iz Rima prišla.

FATHER LEON izraža svojo pristrčno hvaležnost do vseh, ki so se slavnosti udeležili, in do vseh, ki so količkaj storili, da je bil njegov dan srečen in uspešen.

Popoldne je bil pa medeni piknik, kakor se vsako leto vrši tukaj na našem gričku. Prisotna je bila lepa skupina veselih ljudi, izmed katerimi so nekateri že zgodaj začeli prepevati in se dobro imeti.

Lemontski frančiškani se iz dna srca zahvaljujemo vsem, ki so z nami sodelovali pri medenem pikniku. Zelo veliko so za nas storile posebno razne dobre ženske, ki so med drugimi stvarmi tudi potice za piknik naredile. Bog plačaj vsem za vse!

Med obiskovalci so bili: Mrs. Pogorelc in sin Joe, Lorain, O.; Mrs. Mary Gracer in hči Anna Marie, Pittsburgh, Pa.; Mr. Mrs. F. Puklavitz, Chicago; Mrs. J. Toplak, Chicago; Mrs. Zorko, Chicago; Mr. Mrs. Mike Trinko, Sr.; Ludwig Prost, Cleveland; Andrew Zumer, Wm. Prah, Chicago; oče FATHERA ALOJZIJA, Mr. Madic, ki je nam v raznih ozirih pomagal; Mrs. Sedlak in sin Richard, Johnstown, Pa.

Med duhovniki so bili tukaj: Rev. M. Čepón, Waukegan; Rev. V. Schiffrer, naslednik pokojnemu Rev. Šavsu v Shakopee, Minn.

Prav posebna zahvalna gre Mrs. Mary Hoge, ki je tako dolgo ostala pri nas in toliko za nas storila. Bog ji povrni stotero!

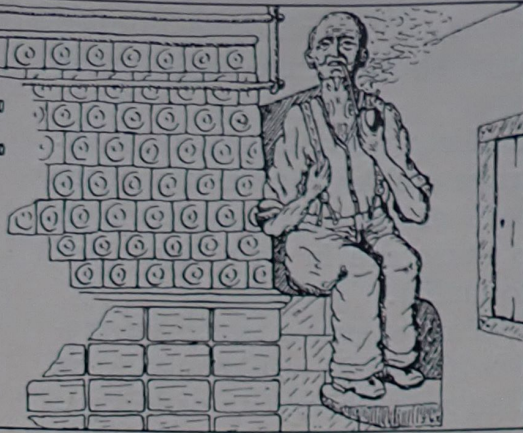
God obhaja ta mesec (24.) FATHER RAFAEL, lemontski vikar.

— Samostanski firbec.

V Lemontu oves in pšenico mlatijo. Pomagajo očetje in bratje in drugi. Ovsja je bilo 545 bušlov od 12 akrov, pšenice pa 117 bušlov od 4 akrov, kar je izvanredno dobro, posebno za našo nerodovitno zemljo.

KRAMLIJANJE NA ZAPEČKU

PITTSBURG, KANSAS. — Piše **Barbara Omahne**: Spoštovani gospod urednik! Vas lepo pozdravljam in se Vam prav lepo zahvalim, ker ste lepo uredili za mene. Hvala Vam tudi za lepi list, ki ga tako rada berem in Koledar tako rada berem.

Ubogi ljudje, kako se jim godi gor na Tirolskem. O, da nisem bolj premožna! Jaz bi jim veliko rada pomagala. Ljubi Bog naj bo tolažba in žalostna Marija. Čast gospodu Baziliju, ki so tako lepo popisali. Ljubi Bog jih naj blagoslovi.

PUEBLO, COLO. — Piše **Alojzija Jalovec**: Dragi duhovni očetje! Jaz, Alojzija Jalovec sem naročnica lista Ave Maria in ga prav z veseljem preberem, ker je zelo lep in podučljiv list.

Se pridružim Pet-dolarskemu klubu za Baragov romarski dom. Jaz darujem pet dolarjev. Druga je Josephine Merhar in tretja je pa Ana Pečak.

Bom trajala še katero dobiti za Club ali pa za naročnico Ave Marije. Zdaj se pa Vam priporočimo za kakšen majhen kotiček, kadar pridemo na božjo pot v Lemont.

Zdaj pa pozdravim celo družino, posebno Father Johna.

ILLINOIS. — Piše **neimenovana**: Prosim jih prav s potrtem srcem, da naj naredijo sv. mašo za mojega duhovnega sina, ki se zdaj ta mesec (junija) poslavlja čisto od tega sveta. Bo stopil v kartuzijanski samostan, da bo čisto vdano živel do Boga, da bo sveti redovnik božji Jezusa Kristusa — tako mi je pisal in me prosil, da naj daru-

jem za sv. mašo, kar tudi rada za njega storim. Bog ga naj blagoslovi. Videli se bomo pa v večnosti. Amen. Ime mu je Škulj Anton.

HOLLYWOOD, CALIF. — Piše **Angela Miller**: List Ave Maria je zelo zanimiv. Posebno rada slišim dopise iz **Zapečka**. Pozdravljam vse Ribničanke in posebno še Vas, častiti očetje frančiškani.

CLEVELAND, OHIO. — Piše **Anna Komic**: Dragi gospod! Tukaj sem dobila Vaš magazin in sem bila jako zadovoljna, da ste mi ga poslali. Jaz se bi rada naročila na Vaš list . . . Me jako zanima Vaš magazin. Jaz rada berem kaj takega. S hvaležnostjo se Vam zahvalim.

Tukaj Vam pošiljam kar tri dolarje. Ta drugo pa dajte za sveče na oltar v čast Materi božji za mojega moža, ki je bolan že toliko časa, za njegovo zdravje, da bi ozdravil in domov prišel k meni.

NEW YORK. — Piše **neimenovana**: Dragga Mary Koporec! Brala sem v Ave Mariji, da prosite, da bi Vam frančiškani povedali pripomoček k zbrani molitvi. Ako jim je ljubo, lahko napišejo, kar sem jaz naredila že precej dolgo nazaj. Sem dobila prav hude skušnjave. Vse slabo mi je prišlo na misel. Od dneva do dneva so bile pri meni slabe misli. Nisem se jih mogla rešiti. Samo v petek sem jih bila prosta. Sredi molitve sem morala prenehati in misliti na slabo. Prosila sem Marijo, v katero veliko zaupam. Sem prosila sv. Jožefa, a nisem bila nič uslišana. Enkrat sem prosila sv. An-

tona in je res me uslišal, ali samo za eden teden. Skušnjave so se vrnile hujše kot so bile poprej.

Potem sem videla v Ave Mariji, da je sv. Friderik Baraga velik priprošnjik. Hitro sem se ga lotila prositi in v par dneh so šle vse moje skušnjave in od tistega časa zmeraj lahko molim.

Lahko priobčite to pismo, samo ne moga imena. Lahko bi še veliko pisala za pripomoček, ali za sedaj naj to zadostuje.

JOLIET, ILL. — Piše **Simon Šetina**, kamnosek v pokoju: častiti g. frančiškani! Ker

se strinjam z Vami in z Vašim načrtom za romarski dom, Vam darujem za sklad sto dolarjev, enako kakor sem daroval za semenišče in Baragov spomenik. Mogoče da bom še kdaj iskal zavetje pod omenjeno streho romarskega doma, kadar se bom želel odpočiti v senci Vaših košatih dreves za kake dneve ali tedne. Že potujem osemdeseto leto po tej solzni dolini in sem iz srca hvaležen Bogu za vse, kar mi je naklonil, kakor tudi blaženi Devici Mariji in angelu varuhu, ki sta me tako srečno vodila ta dolga leta in me pripeljala v to blaženo Ameriko.

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev, ali več za

BARAGOV ROMARSKI DOM

Pretekli mesec so se pridružili temu klubu sledeči:

MRS. JOHN HERAVER — Waukegan, Ill.
 ANTHONY J. ORAŽEM — Cleveland, O.
 MARY ZUGEL — Ontonagon, Mich.
 JOHN DOBRAVC — Franklin, Kans.
 MARY ELNIKAR — Masontown, Pa.
 FRANCES GLAVIČ — Wellington, O.
 THERESA TROBENTAR — Cleveland, O.
 MARY POGAČNIK — Lorain, O.
 JOHN UDOVICH — Sheboygan, Wis.
 MARY TRINKO — Chicago, Ill.
 MARY FLORJANCE — Milwaukee, Wis.
 MR. MRS. J. PETROVČIČ — Chicago, Ill.
 TEREZIJA LESAR — Ely, Minn.
 ANGELA MOZINA — Cleveland, O.
 GERTRUDE BOKAL — Cleveland, O.
 MARY NODA — Euclid, O.
 SOPHIE FEMEC — Euclid, O.
 TEREZIJA MOZICH — Cleveland, O.
 MR. MRS. ANTON ČEK — Cleveland, O.
 PETER ZALEC — Euclid, O.
 ROSE GUBANC — Cleveland, O.
 MANCA BENDA — Cleveland, O.
 MARY FILIPOVIČ — Cleveland, O.
 MARY NAJNIGER — Cleveland, O.
 FRANCES KOVACIC — Euclid, O.
 MARY PROSTOR — Euclid, O.
 MARY KELHAR — Cleveland, O.
 CATHERINE ROBERTS — Euclid, O.
 KATARINA GERBEC — Cleveland, O.
 MARY CIMPERMAN — Cleveland, O.
 TEREZIJA PROST — Cleveland, O.

VALENTINE MOLA — Cleveland, O.
 JOSEPHINE CIMPERMAN — Cleveland, O.
 THERESA POTOKAR — Euclid, O.
 MRS. LOUIS NEMEC — Euclid, O.
 FRANCES SOKICH — Euclid, O.
 ALOJZIJA ZUPANČIČ — Cleveland, O.
 JENNIE ASSEG — Cleveland, O.
 AGNES SCHMUK — Cleveland, O.
 ANNA JALOVEC — Cleveland, O.
 JOSEPHINE KOCIN — Cleveland, O.
 FRANC LEPOGLAVŠEK — Milwaukee, Wis.
 JOSEPH DEBELJAK — Euclid, O.
 MARY SKUBIČ — Fontana, Calif.
 DRUŽ. MICHAEL ARTACH — Willard, Wis.
 FRANCES SUHADOLNIK — Cleveland, O.
 DRUŽ. M. KAPSH — Colorado Springs, Colo.
 JOSEPH RAY — Chesterton, Ind.
 ANNA M. HOCHEVAR — Euclid, O.
 MR. MRS. ANTON ŠIRCELJ, SR. —
 Sheboygan, Wis.
 JENNIE RAJER — Cleveland, O.
 TEREZIJA OKOREN — Eveleth, Minn.
 DRUŽ. NEMGAR — Eveleth, Minn.
 IVANA SEVER — Cleveland, O.
 N. N. — Cleveland, O.
 JOSEPH STEPANICH — Chicago, Ill.
 FRANK ULCHAR — Gilbert, Minn.
 FRANK HOCHEVAR, Phoenix, Ariz.
 FRANCES RUPAR — Chicago, Ill.
 ROMARICE ZVEZE slovenskih.
 Oltarskih društev iz Clevelanda.

Vam pa, častiti g. frančiškani, želim sreče in božjega blagoslova pri Vašem trudapolnem delu, ki ga vršite Bogu v čast in narodu v korist.

P. S. Bil sem pri Vas v pisarni in ni bilo nikogar notri, zatoorej Vam danes pošljem v registriranem pismu to, kar sem nameraval Vam osebno izročiti. Obenem sem tudi videl, kako častiti g. duhovni delajo. Vsa čast njim. Bog naj blagoslovi njih težko delo.

CHARLESTON, W. VA. — Piše **Joseph Paulin**: Spoštovani očetje frančiškani! Čital sem v našem listu Ave Maria o oni raztreseni bolezni, ki se tako rada prime človeka. Po mojem mnenju je najboljša medicina za tako bolezen, ako hoče si človek sam pomagati in ako ima voljo, in je tudi čisto lahko, samo v roke molitveno knjižico vzeti. V molitveni knjižici imamo vse molitvice, pa jih človek lahko moli brez tiste sitne bolezni. Samo malo truda si mora človek dati, a drugo mu bo dal dragi Bog.

YOUNGSTOWN, O. — Piše **Peter Volk**: častiti očetje! Zopt je izgubila Ave Maria enega svojih naročnikov, Mr. Ivan Husich. Umrl je nagloma, zadet od srčne kapi na delu, 4. junija. Pokojni John Husič je bil zgled katoliškega moža. Bil je par let tudi odbornik cerkve sv. Petra in Pavla, kamor spadajo Slovenci skupaj s Hrvati. Bil je tudi član najsvetejšega Imena Jezusovega. Umrl je res nagloma, ali lepo pripravljen. Saj je redno prejemal vsak mesec Njega, včasih tudi večkrat v presvetem Zakramentu. Bil je rahlega zdravja več let ter pod zdravnikovo oskrbo. Znal je, da pomoči nima ter bil pripravljen vedno izročiti dušo Njemu.

Pogreb je bil 7. junija ob veliki udeležbi. Father Stipanovič je imel jako lep in ganljiv govor ob krsti pokojnega. Blag mu spomin. Njegova duša se gotovo raduje v nebesih. Amen.

Pokojni John Husich je bil rojen v vasi Griblje, fara Podzemelj, Bela Krajina. Star je bil ob smrti 63 let. Zapušča 4 omožene hčere, eno hčer doma, ter žalostno ženo Ivanko. Zapušča tudi brata Mihaela

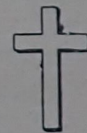
tukaj ter več ožjin sorodnikov.

Pokojnega žena me je naprosila, da bi spremenili naslov Ave Marije na njeno ime. Rekla mi je, da bo v kratkem poslala nekaj denarja za sv. maše.

ELY, MINN. — Piše **Mary?**: Spoštovani o. frančiškani! Kako se kaj imate? Mislim, da dobro. Tukaj na Ely smo imeli sv. birmo. Je bilo birmanih 95 otrok zadnjo nedeljo, pa k sv. obhajilu je pristopilo 85 otročičev. Poučevale so jih šolske sestre iz Dulutha. Take učiteljice bi morali imeti katoliški otroci, potem bi bili veliko boljše, kot so sedaj.

No, sedaj imamo enkrat malo vročine. Do sedaj (9. julija) je bilo zmeraj mrzlo. 13. junija je še sneg padal, tako da je vse en mesec pozno po naših vrtovih. Moja sestrična iz Kalifornije mi je za krizmes pisala, da rožce presaja. No, tukaj je po 30 ali 40 bilo. Pozdravljena Angela Miller na Halivud (Hollywood).

Pozdravljam vse zapečkarje, posebno pa Vas, ki tako lepo urejujete Ave Marijo.

V MOLITEV

priporočamo naše pokojne naročnike:

JOHN SUSTARICH, Sebastopol, Calif.
 JOHN VIDERGAR, Milwaukee, Wis.
 MATT SVETICH, San Francisco, Calif.
 JOSEPH BREGAR, Sheboygan, Wis.
 MARY STUKEL, Calumet, Mich.
 JOHN LUKAČ, Cleveland, Ohio
 FRANK LINČ, Cleveland, Ohio
 JOHN SVETE, Cleveland, Ohio
 JOHN MORGAL, Willard Wis.
 ROSE GOSAR, Bethlehem, Pa.
 ANTON KRAMARIC, Joliet, Ill.
 JOHN JERINA, Waukegan, Ill.
 TEREZIJA, HABJAN, Ely, Minn.
 VINCENT MACHEK, Depue, Ill.
 JOSEPH JUDNICH, Detroit, Mich.

NAJ POČIVAJO V MIRU

NEELYVILLE, MO. — Piše Anton Slanc g. uredniku: Častiti! Čital sem v Ave Maria poročilo o novomašniku Rev. Ber. Slovša in si štejem v dolžnost, da se Vam prav izkreno zahvalim. Mislil sem že sam kaj napisati o njegovi novi maši in njegovi čudoviti vztrajnosti, pa si nisem upal. Morda bi kako besedo zapisal, da bi bilo njemu v škodo, ker v sedanjih razmerah

komunističnega razvoja je prav težko kaj zapisati o osebnih razmerah posameznika. Zato sem Vam prav hvaležen za Vaš opis. Molimo pa vsi skupno: Vsega hudega, posebno komunizma, reši nas, o Gospod!

(P. Bernardu Ambrožiču, župniku v Wil-lardu, Wis., se imate zahvaliti, ker je on nam poslal dotični opis, ki ga je dobil iz starega kraja. — Urednik)

BOG PLAČAJ DOBROTNIKI!

ZAR DAR LISTU — Po \$1: C. Slogar, M. Turk. — Po .50c: F. Habjan.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO — Po \$20: P. Čemažar. — Po \$16: J. Trinko. — Po \$10: F. Juns, A. Dolinar. — Po \$8: J. Mihelich. — Po \$5: Mrs. A. Govz, G. Kreiner, M. Simonišek, Žolob, F. Flajnik. — Po \$3: A. Madic, H. Dolinar, Mrs. G. Opeka. — Po \$2.50: Mrs. S. Kobily. — Po \$2: Mrs. L. Izanec, Mrs. M. Novoselc, J. Petrič, G. Gregorič, A. Okoren. — Po \$1: Mrs. F. Sterle, Mrs. A. Ellenich, Mrs. F. Godec, Mrs. M. Kovach, G. Ivančič, M. Čekada, J. Velich, F. Gornik, F. Zbasnik, Mrs. A. Volovlek, J. Plut, Mrs. A. Smolnikar, A. Strlekar, J. Kebe, I. Froehlig, Mrs. F. Kovačič, Mrs. J. Kocin. — Po .50c: J. Repush, J. Lavrič, T. Lesar, Mrs. M. Spehar, M. Chernich, J. Marolt.

ZA ROMARSKI DOM — Po \$130: Romarice Zveze skupnih Slovenskeh Oltarskih Društve iz Clevelanda. — Po \$50: F. Hočevar. — Po \$25: A. M. Hočevar. — Po \$20: Mr. Mrs. A. Šircelj Sr. — Po \$10: F. Lepoglavšek, J. Kocin, F. Suhadolnik, Mr. Mrs. J. Petrovčič, F. Glavič, I. Sever, M. Kapsh. — Po \$8: A. J. Oražem. — Po \$5: Mrs. F. Rupar, F. Ulchar, N. N. Clev., A. Jalovec, A. Schmuk, J. Asseg, A. Zupančič, F. Sokich, Mrs. L. Nemeč, Mrs. T. Potokar, Mrs. J. Cimperman, V. Mola, T. Prošt, M. Cimperman, K. Garbec, K. Roberts, M. Kelhar, Mrs. M. Prostor, Mrs. F. Kovačič, M. Najniger, M. Filipovic, Mrs. M. Benda, Mrs. R. Gubanc, P. Žalec, Mr. Mrs. A. Ček, Mrs. T. Mozich, Mrs. S. Femec, M. Noda, Mrs. G. Bokal, A. Možina, M. Florjance, M. Trinko, J. Udovich, M. Pogačnik, Mrs. T. Trobentar, M. Elnikar, J. Dobravac, M. Zugel, F. Suhadolnik, Mrs. J. Heraver, J. Stepanich, Druž. Nemgar, T. Okoren, J. Rajer, M. Skubic, J. Oebeljak. — Po \$4: Dr. A. Perko. — Po \$3: Druž. M. Artach, M. Petelin, M. Habjan, Mrs. J. Zužek, M. Marago, P. Prah, N. M. H. Maren, F. Holst, I. Taljan, T. Lesar. — Po \$2.50: J. Ray. — Po \$2: A. Zobec, Mrs. M. Kovach, C. Bojce, I. Brozič, F. Vertin, M. Gande, J. Bovitz, M. Sain, Mrs. A. Markoja, L. Srebernak, Miss C. Madronich, Mrs. B. Gerzin, Mrs. J. Stepič, J.

Kodrich. — Po \$1: M. Leskovec, Mrs. M. Samida, M. Srebernak, L. Dolinšek, Mrs. A. Lokanc. — Po .50c: J. Vidmar, A. Gorišek.

ZA LUČKE — Po \$5: M. Zelko, Mrs. J. Barbish, Mrs. A. Stradjot, Romarice Zveze Slovenskeh Oltarskeh Društve iz Clevelanda, Mrs. R. Gubanc, Mrs. L. Cimperman, Mrs. H. Maren. — Po \$3: M. Novak, N. N., J. Gruden, F. Walter, Mrs. M. Muhič, M. Stanonik, J. Hočevar, F. Petrič. — Po \$2.80: Mrs. A. Perko. — Po \$2: J. Perko, M. Čermelj, M. Zupančič, B. Martinčič, Mrs. U. Trtnik, F. Ulchar, Mrs. F. Oražem, Mrs. J. Brezovar, Mrs. Rus, M. Zajc, Mrs. Kasunič, Mrs. Koss, Mrs. Krall, Mrs. F. Godec, Mr. A. Zdešar, Mrs. J. Mramor, A. Zupančič, Gainer & Regina Fam., Mrs. Peterlin, Mr. Mrs. Poljak, C. Hočevar, A. Šircelj. — Po \$1.50: F. Sever. — Po \$1: B. Martinčič, M. Potočar, Rev. Schiffrer, Mrs. M. Skul, Mrs. F. Novak, J. Košmerl, T. Stariha, J. Tursič, F. Prostovich, Mrs. Anzek, Mrs. Zupančič, Mrs. L. Izanec, M. Velikonija, A. Leskovec, Mrs. Kotnik, Mrs. Domiter, Mrs. L. Nemeč, Mrs. T. Potokar, Mrs. R. Vičič, Mrs. Boldan, Mrs. Grdina, Mrs. Lipoglavšek, F. Jenko, A. Slapko, K. Roberts, Mr. F. Kuhar, M. Kelhar, Mrs. Stariha, M. Pižem, F. Zorc, C. Zupančič, G. Meterc, Mrs. Urbančič, M. Žagar, Mrs. J. Stepič, M. Kaplan, Mrs. J. Pajk, Mrs. Ponikvar, Mrs. Sokich, Mrs. Bokaušek, Mrs. Klun, Mrs. Strekal, Mrs. Golob, Miss A. Vrhovnik, Herbst Fam., A. Klemenčič, Mrs. M. Pirc, Mrs. M. Struna, Mrs. A. Gliha, N. N., M. Najniger, Mrs. M. Janes, Mrs. M. Oblak, Mrs. M. Volkar, C. Bohinc, A. Rudman, M. Čekada, J. Velich, Mrs. M. Marino, Mrs. M. Yugovich, Mrs. J. Korenčič, M. Jerič, F. Fink, Mrs. D. Dropp, Mrs. J. Okoren, A. Drolc, Mrs. Blaj, L. Trontel, M. Verdebar, M. Babič, P. Podgornik, M. Turk, M. Knez, A. Miklich. Po .60c: A. Madic. — Po .50c: K. Biček, J. Logar, M. Dolmovich, T. Karger, Mrs. U. Kerzišnik, J. Knauss, F. Koprivnik, Mrs. V. Deslič, Mrs. Krže, Mrs. J. Skorenshek, M. Mrak, Mrs. J. Intihar, A. Čajnar, F. Urbiha, Mrs. Belay, J. Cankar, Mrs. Schneider, Mrs. J. Bernot, Mrs.

M. Kovach. — Po .36c: Mrs. F. Hren. — Po .30c: Mrs. M. Pevič. — Po .25c: Mrs. Sustarsič.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA — Po \$20: U. Debevec. — Po \$10: Miss M. Palčič, Mrs. Čerček, Mrs. Trsinar, Mrs. J. Heraver, Mrs. F. Tratnik, Mrs. J. Intihar, Mrs. M. Roschay. — Po .50c: M. Ambrose.

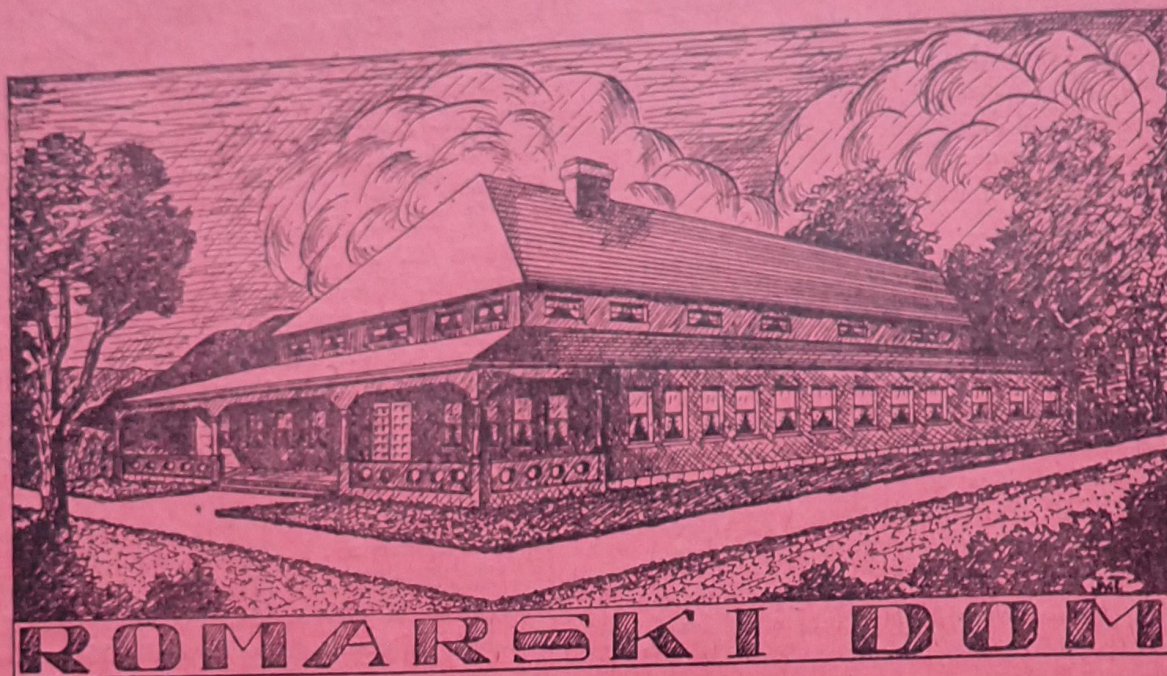
ZA SV. MAŠE — Po \$32: J. Hušich. — Po \$25: A. Braeger. — Po \$20: Mrs. H. Maren, Mrs. Krall, Mrs. J. Metlika. — Po \$19.50: Mrs. Oberstar. — Po \$16: M. Simonišek, Mrs. J. Strnad. — Po \$15: Miss S. Gerbec, Miss M. Palčič. — Po \$13: Mrs. I. Stefančič. — Po \$11: Mrs. Jernejčič. — Po \$10: Mrs. Stark, A. Voglesh, J. Petrovčič, I. Sever, M. Filipovič, Mrs. Fink, Mrs. Golinar, Mrs. J. Dane, Mrs. K. Gerbec. — Po \$9: F. Prostovich, Mrs. M. Novak, Mr. Mrs. A. Ček. — Po \$8: J. Kodrich, M. Turk, L. Judnich, Mr. A. Zdešar, M. Panchur. — Po \$7.50: R. Gorup. — Po \$7: H. Auserer, Mrs. L. Nemeč, Mrs. A. Grill, Mrs. M. Pirc, F. Meše, M. Zajc. — Po \$6: J. Strabens, M. Teringer, J. Ray, Mr. Mrs. A. Wojtyczka, Mrs. J. Zlogar, M. Bernot, A. Bavec. — Po \$5: Mrs. M. Kostanšek, Mrs. M. Škul, L. Košnik, V. Darovic, M. Bokal, A. Vidmar, M. Turk, Verščaj, T. Turk, Mrs. F. Tomsič, Mr. M. Stefanich, F. Švigel, J. Asseg, A. Zupančič, J. Debelak, Mrs. L. Nemeč, Mrs. T. Potokar, Mrs. Grdina, Romarice Zveza skupnih Slovenskih Oltarskih Društve iz Clevelanda, A. Sklapko, K. Robert, Mr. F. Kuhar, Mrs. Urbančič, M. Žagar, Mrs. J. Valenčič, Mrs. Čerček, Mrs. M. Benda, Mrs. R. Gubanc, Mrs. A. Stakich, Mrs. V. Laurich, Mrs. L. Cimperman, Mrs. Malovrh, R. Simenc, F. Brezovar, Mrs. S. Femec, Mrs. G. Bokal, Miss A. Barbarič, Mrs. M. Oblak, J. & M. Škubic, Mrs. Orgin, Mrs. A. Savnik, N. N. Clev., F. Perme, M. Lautizar, A. Zupančič, M. Noda, A. Ambrozič, Mrs. A. Lokanc, LL. Trontel, M. Škubic. — Po \$4: J. Košmerl, Mrs. F. Švegel, L. Černet, Mrs. F. Kastigar, J. Tursič, Mrs. S. Godec, Mrs. Dahlman, M. Čuvek, Mrs. A. Maček, Mrs. M. Janeš, M. Pogačnik, Mrs. V. Deslič, Mr. Mrs. Poljak, A. Kobe, U. Debevec, R. Pozlep, N. N. — Po \$3: Mrs. M. Hočevar, Dolšak Fam., U. Črnkavich, J. Šimec, T. Stariha, Mrs. J. Mravintz, Mrs. J. Toplak, Mrs. M. Koder, Mrs. Martič, M. Knafelc, Mrs. L. Troha, Mrs. Boldan, Mrs. J. Bernot, Mrs. M. Noda, A. Bencin, F. Gril, A. Šušter, Mrs. M. Struna, Mrs. R. Bizjak, M. Zore, Mrs. T. Mozich, P. Mausar, Mrs. T. Hren, Mrs. Dragan, M. Perušek, Mrs. F. Zakrajšek, A. Zupančič, A. Jerina, C. Govednik, Mrs. F. Perme, Mrs. J. Savrānik, Mrs. M. Grajnar, M. Glivar, J. Menard, Mrs. Drasler, A. Možina, H. Marn, Mrs. M. Plut, A. Bogolin, L. Arko, L. Pistello, C. Hočevar, Mrs. C. Fischer, G. Gregorič, Mr. F. Pustovrh, F. Vidmar, Mrs. M. Furar, Mrs. D. C. McKenzie, P. Laurich. — Po \$2.50: A. Boldan. — Po \$2.20:

F. Ulchar. — Po \$2: J. Arko, Verščaj Fam., Mrs. M. Cunk, M. Babič, M. Bolte, J. Kerzič, Mrs. F. Cinco, Mr. A. Prijatelj, M. Pangre, F. Zajc, M. Stark, Mrs. F. Kastigar, Gainer & Regina Fam., K. Kambič, Mr. J. Tushar, F. Koprivnik, Mrs. Krže, A. Komater, M. Peton, Mr. Mrs. M. Porenta, Mrs. F. Zadnik, M. Fabian, M. Kastelec, M. Feuce, Mrs. F. Kastigar, Mrs. Blaj, F. Fugger, A. Zalar, Mr. Zalar, Mr. Muhich, P. Mesec, V. Kamnikar, D. Zlogar, J. Petkovšek, Mrs. A. Husich, Mrs. J. N. Simonich, J. Muhich, Mrs. C. Pogorelc, M. Kpžnik, Mrs. L. Izanec, Mr. Mrs. V. Mola, J. Jelenčič, L. M. Herkert, M. Bricelj, I. & M. Dodek, Kogovšek Fam., Mr. Mrs. F. Dolenc, Mr. Mrs. K. Šmerdel, Mr. Mrs. P. Dolinar, Mr. Mrs. J. Gregor, Mr. Mrs. A. Gubanc, Mrs. J. Koželj, Mrs. Sever, Mrs. S. Baltus, Mr. Mrs. J. Brezovar, L. Terček, Mr. Mrs. C. Benevol, Mr. Mrs. W. A. Mickovič, Mr. Mrs. F. Matoh, Mrs. F. Sterle, M. Marinko, M. Kaplan, Miss A. Vrhovnik, Mrs. Kasunič, Mrs. A. Gliha, Mrs. R. Kosmach, Mrs. F. Godec, Mrs. Lepoglavšek, Mrs. L. Nemeč, M. Noda, Miss M. Malovrh, M. Zerovnik, A. Vidergar, F. Skok, A. Požun, Mr. Mrs. A. Sterk, F. Falle, M. Casl, M. Perušek, Mrs. Kirn, P. Čemažar, M. Anžick, J. Zupančič. — Po \$1.50: M. Marinšek, Mrs. A. Volovlek, A. Cajnar, C. Bohinc, P. Podgornik. — Po \$1.10 Druž. Ulchar. — Po \$1: M. Zupančič, J. Pintar, J. Ozanich, A. Popovich, Mrs. M. Zupančič, Mrs. Anzek, Mrs. Zupančič, Mrs. Habjan, F. Vučič, F. Klun, Mrs. J. Bego, Mrs. Strnad, Mrs. J. Zanella, Muhič Fam., Mrs. F. Novak, Mrs. Zmarzly, Mrs. U. Trtnik, Mrs. A. Čerček, Mrs. J. Pajk, Mrs. Ponikvar, Mrs. Sokič, Mrs. A. Vrhovnik, Herbst Fam., A. Klemenčič, Mrs. M. Muhič, Mrs. Trsinar, Mrs. R. Cimperman, R. Mikovič, M. Hočevar, F. Grom, J. Turk, A. Brezonik, Mrs. Maticich, A. Koroseč, M. Repenshek, F. Glavič, M. Evetz, A. Kozjek, M. Pirnat, Mr. Mrs. J. Kosarog, M. Čekada, M. Seitz, Mrs. J. Shiltz, F. Petrovčich, J. Velich, C. Boncha, J. Bovitz, Mrs. M. Bizjak, J. Hočevar, Mrs. F. Majerle, J. Bradač, Mrs. J. Skorenshek, Mrs. Strauss, J. Repar, Mrs. F. Marolt, Mrs. J. Ponikvar, Skoflanc, J. Prebil, S. Čepon, J. Palec, Mrs. J. Oblak, A. Drolc, Mrs. J. Zelko, J. Papesh, K. Kpžma, J. Kervin, I. Froehlig, M. Mulc, Mrs. A. Plemel, C. Bojc, M. Novak, Mrs. M. Kovach, A. Miklich.

ZA BARAČOVO ZVEZO — Po \$5: Mrs. J. Zlogar. — Po \$2: M. Jerič. — Po \$1: Mrs. M. Papež, M. Tkalčič, J. Kebe.

ZAHVALE

Zahvaljujejo se Bogu, presv. Srcu Jezusove-mu, Mariji Pomagaj in Frideriku Baragu za pridobljene milosti: Mrs. Anna Ellenich, Mary Hočevar, Mary in Helen Lautizar, Romarice Zveze skupnih slovenskih oltarskih društev iz Clevelanda.

Kakor je že vsem znano, lemontski frančiškani zidamo dolgo zaželjeni romarski dom. Delo smo kar sami prevzeli, ker bi bili stroški preveliki, ako bi to delo izročili kontraktorju ali kakšni zidarski kompaniji.

Zgornja slika kaže prvotni načrt za romarski dom. Sedanji načrt je precej spremenjen, ker bo stavba dvakrat večja, kot pa smo jo od začetka v mislih imeli.

Romarski dom bo obsegal dve nadstropji s štiridesetimi privatnimi sobami. V sili bodo lahko štirje ljudje spali v eni sobi. Zraven privatnih sob bodo še dve večji spalni sobi, vsaka z dvajsetimi posteljami.

Ravno na sredi romarskega doma bo velika dvorana, ki bo lahko služila za obednico, za razne seje, shode, duhovne vaje, itd. Po dolžini bo ta dvorana devetdeset čevljev, po širini petdeset čevljev, visoko pa bo dvaintrideset čevljev. Zraven te dvorane bo kuhinja.

Blizu vrat bo sprejemna soba, v kateri bodo na prodaj razni nabožni predmeti, kakor na primer rožni venci, molitveniki, svetince, kipi, itd. Torej teh reči ne bomo več prodajali v Ave Maria ofisu.

Romarski dom bo zidan z opeko, ki bo iste barve, kot je naš samostan.

LEMONTSKI FRANČIŠKANI.